

கலைச்சிவல்

சிக்திரை '62

4 - 3/4

~~3-7~~
4 - (3+4)

30
சிக்திரை

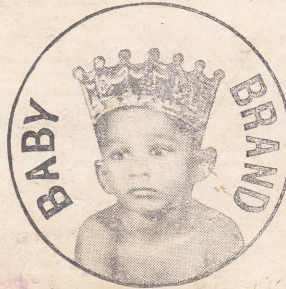
சுத்தமாக

சுகாதார முறைப்படி

நவீன இயந்திரங்களினால்

விலையுயர்ந்த முலப்பொருட்களைக் கொண்டு
தயாரிக்கும்

பேபி

மார்க்

ஸ்பெசல்

பானங்களையே அருந்துங்கள்

எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்கும்

தயாரிப்பாளர்.

சுப்பிரமணியன் சோடாக் கம்பெனி

போன்: 97 வல்வெட்டித்துறை. தந்தி: SODA

கிளை:

ரூஜா ஸ்ரோர்ஸ்

போன்:

372

2/B, ஸ்ரான்லி ரோட்,

யாழ்ப்பாணம்.

தந்தி

ESVES

கலைச் செல்வி

“தேமதுரக் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்”

— பாரதியார்

கலை: 4 | பங்குளி :: சித்திரை — 1962 | காட்சி: 3—4

உள்ளே

1 உங்கள் கருத்து	7 இலக்கியக் கடிதங்கள்
2 அன்பார்ந்த நேயர்களே!	8 பட்...பட்.
3 கல்லழகி	9 என்னை உருவாக்கியவர்கள்
4 வளருந் தமிழ்	10 திண்ணிய நெஞ்சினில்
5 இதயமலர்	11 இலக்கிய பரம்பரை
6 மின்னோட்டம்	12 சந்திப்பு
13 சினிமாச் செய்திகள்	

அட்டைப்பலம் : மேடம்

*

பிரதான அறிவித்தல்

சந்தாப் பணம் கட்டாத சில நண்பர்களுக்கு, அவர்கள் பணத்தைக் கட்டிவிடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையின் பேரில் “கலைச்செல்வி” இதழ்கள் அனுப்பப்பட்டன. ஆனால், இந்த வழக்கத்தை இம்மாத இதழுடன் நிறுத்துகின்றோம். சந்தாப் பணம் முழுவதையும் பாக்கியின்றிக் கட்டியவர்கட்கே அடுத்த இதழ் அனுப்பப்படும்.

கடிதம் எழுதும்பொழுது தங்கள் சந்தா எண்ணையும் குறிப்பிடுக.

விநியோக அதிபர்

“கலைச்செல்வி”

226, கே. கே. எஸ். வீதி :: யாழ்ப்பாணம்

உங்கள் கருத்து

சம(ய) அந்தஸ்து!

சமயச் செய்திகளுக்கு அதிக இடம் தராதிருப்பது நல்லது என்பது என் சருத்து. புதிய துறைகள் பற்றித் தமிழில் எழுதப்படும் கட்டுரைகளுக்கு அதிக இடம் கொடுக்கலாம்.

புதுடில்லி-5. சாலை. இளந்திரையன்

நிலா நிலா ஓடி வா!

யோகநாதனின் "மலர்ந்தது நெடுநிலா" இலக்கியச் சுவை சோட்ட மலர்ந்திருந்தது. இது போன்று இன்னும் பல குறுநாவல்கள் இலக்கியஈடாம் "கலைச் செல்வ்"யில் வெளிவருமென எதிர்பார்க்கிறேன்.

வேலணை - 5, கேசன்

காலத்தின் கோலம்!

மண்ணவனின் "மனக்கோலம்" சோகம் நிறைந்த ஓர் சிறந்த படைப்பு. எதிர்கால இலக்கிய உலகு அவரைவரவேற்கும் என்பதில் ஐயமில்லை

நல்லூர். செல்வி மு. சற்குணம்

"மண்ணவன்" குறிப்பிடத் தக்க முறையில் வளர்ந்து வருவது குறித்து மகிழ்ச்சி.

கோழம்பு. எஸ். சிவகுமாரன்

"மண்ணவன்" அளித்திருக்கும் "மனக்கோலம்" பாராட்டத்தக்கது.

மு. சந்திரசேகரன்

திருக்கோணமலை.

செல்வி, பிரகாசம்!

ஈழத்திலிருந்து வேளியாகும் சொற்பமான தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளுள் நம் "கலைச்செல்வி" ஓர் நட்சத்திரமாகப் பிரகாசிக்கிறுள்.

காலி, வெ. நாராயணன்

சித்திரம் பேசுதடி!

மாசி மாதக் "கலைச்செல்வி" கண்டேன்; மகிழ்வு கொண்டேன்; அட்டைப்படம் கண்ணைக் கவர்த்தது.

யாழ்ப்பாணம். வான்மதியன்

அட்டைப்படத்தின் அழகு கண்களைவிட்டு அகலவே இல்லை. அட்டைப்பட விளக்கம் போடுவதில்லையோ?

அம்பி, சுப்பிரமணியம்

பேராதனை.

அன்பார்ந்த நேயர்களே!

வணக்கம். நிரவாக மாற்றத்தினால் ஏற்பட்ட அசௌகரியங்களினால் இந்த இதழ் தாமதமாகவே வெளிவருகின்றது. அதற்காக உங்களிடம் மன்னிப்புக்கோருகின்றோம்.

“கலைச்செல்வி”யில் ஒவ்வொரு மாதமும் அறிமுகமாகி வரும் புதிய எழுத்தாளர்கள் உண்மையான திறமை படைத்தவர்கள்தாம் என்பதைக் குறிப்பிட்டுப் பிரபல எழுத்தாளர் சிலர் எமக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். இரண்டரை ஆண்டுகட்கு முன் வெளியான “கலைச்செல்வி—வளரும் எழுத்தாளர் மலர்”இல் இடம்பெற்ற **யாழ்நங்கை, கதிர்காம நாதன், பஞ்சாட்சரம், பாராஜ சிங்கம்** ஆகியோர் எழுத்தில் இப்போது வளர்ந்து வரும் புதிய எழுத்தாளர்களுள் குறிப்பிடக்கூடியவர்களாக இருக்கின்றனர். **பஞ்சாட்சரம்** அவர்கள் “இந்து சாதனம்” உதவியாசிரியராகவும், **கதிர்காமநாதன்** அவர்கள் இலங்கைப் பல்கலைக் கழக வெளியீடான “இளங்கதிர்” ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றுவதை நினைத்துக் “கலைச்செல்வி” பேருமைப் படுவதில் நியாய முண்டல்லவா? மற்றொரு எழுத்தாளரான **செ. யோகநாதன்** அவர்கள் தனக்கென ஒரு தனிப்பாணியையும் நடையையும் வகுத்துக் கொண்டு எழுத்துத் துறையில் வேகமாக முன்னேறி வருவதை

அன்பர்கள் அவதானித்திருப்பார்கள். ரூபா சதக் கணக்கில் பார்க்கும்போது பத்திரிகைத் தொழில் நஷ்டமென்றாலும், தமிழ்த் தொண்டு செய்ய நினைக்கும் எழுத்தாளர்களுக்கு, ஏதோ ஒரு வகையில் ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளிக்க முடிகின்றதே என்பதில் நாம் யகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

நாவல் போட்டி பரிசீலனை நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனி இதழில் முடிவுகளை வெளியிடலாம் என்பது எமது நம்பிக்கை.

புதிய ஆலோசனைகளைத் தேர்வீத்து எழுதிய நண்பர்களுக்கெல்லாம் எமது நன்றி உரியது. சில ஆலோசனைகளையாவது நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர முயல்வோம். இந்த ஆண்டு முடிவதற்கிடையில் எங்கும் “கலைச்செல்வி” என்பதே பேச்சாக இருக்கக் கூடிய நன்னிலையைக் “கலைச்செல்வி” அடைந்து விடுவாள். அதற்கு வேண்டிய நல்ல பல திட்டங்கள் உருவாகின்றன என்பதை இப்போதே உங்கள் காதுகளில் போட்டு வைக்கின்றோம்.

அடுத்த இதழ் முற்றிலும் புதிய அமைப்புடன் வெளியாகின்றது. வணக்கம்.

— ஆசிரியர்

க ள் ல ழ கி

"மஹாகவி"

மற்றநாள் மாலை; மதுபடியும் நாண்நடந்தேன்,
 குற்றம் இருந்துளத்தைக் குத்துதல்போல் அவ்வினிய
 கற்கனிந்த மாதின்மேற் காதல் கலைந்திடவும்
 தைத்தமுள்ளை நேற்றப்பால் தள்ளியெறி யாததனால்
 தைத்ததின்னும்! மீண்டும் தடவி எடுத்துவிட்டு
 வைத்த அடியில் வலியெடுத்தல் பாராத
 சென்றமர்ந்தேன் என்றன் செதுக்காக்க கருங்கல்லில்
 ஒன்றும் தெளிவற யுறுத்துகின்ற சிக்கலுக்
 கின்று விளக்கம் எதுவும் கிடைத்திருமோ?
 சேசம் கழுத்துவரை கீழிறங்கிக் கண்டவர்கள்
 கூசும் படிஅழகு கொண்டபெரும் சிற்பிக்குப்
 பரசம் பதில்கொடுக்காப் பாரைஉளம் கொண்டவளின்
 அன்பெனது கைக்கெட்டல் ஆமோ? அவன்கண்ட
 துன்பே எனையும் தொடருமோ? பல்லாண்டில்
 முன்பு நிகழ்ந்த முழுக்கதையும் என்னவோ?
 யாரந்த மண்ணை? வரலாற்றின் எட்டிலவன்
 பேருண்டோ? இந்தப் பெரிய அரண்மனைதன்
 சீரோடக்காலம் திகழ்ந்தது?பின் வீழ்ந்தது தான்
 எப்போ தெதற்கென் நெழுநூறு கேள்வினை
 ஒப்புவிக்கும் என்மனதை ஓடவிட்டுக் காலத்துக்
 கப்பால் நுழைந்த அதனைத் தொடர்ந்தேன்நான்.

X X X

தேக்கும் முதிரையும் எத்திக்கும் நிறைந்துவளர்ந்
 தீக்கள் புகவும் இயலாத காரும்,எழில்
 ஆக்கும் திறத்தை அழைப்பதுபோல் அங்கங்கே
 பாரைக் கருங்கல்லும் பார்த்தேன்;அங் கவ்வரசன்
 கூறுசிறுன் இப்படித்தன் கூடநின்ற சிற்பியின்பால்;
 வேறெப் பொருளும் விரும்பேன் இதனைக்கேள்
 காட்டைத் தறித்துவிட்டுக் கற்கொண்டு கட்டுகலர்
 கோட்டை! அதனுள்ளன் கோயில்ஒன்று! வாழ்வையினிப்
 பாட்டுமகசக்கும் பனிமொழியார் சூழநான்
 இல்லம் இங்கேகொண் டிருக்க நினைந்துள்ளேன்;
 கல்லிற் கவிக்கோடி கட்டுகநீ; காசென்றால்

அள்ளித் தருதற் கமைச்சொன் றமைத்துள்ளேன்!
கோயில் உயர்ந்ததுகாண்; கோபுரங்கள் வானநிமிர்ந்த
வாயில் அமைந்து மதில்கள் பளஓடி

ஆய அரண்மனைஒன் றக்கணமே ஆயிற்றே!
எல்லாம் முடிந்தும் இளஞ்சிற்பி அங்கேஓர்
கண்ணோடுருகிக் கிடப்பதனைக் கண்டேன்நான்.
மெல்லமெல்ல மேலும்அதை மேம்பாடு நறுத்துதற்காய்
உண்ண உறங்கமறந் துட்கார்ந்தே அச்சிணையின்
கண்ணிக் களிபொருந்தக் கண்டேன்; அடுத்தகணம்
உண்மையிலே அந்தச் சிணையின் சுடர்விழிகள்
முடித் திறந்தனபின், முடியன சிற்பிமுகம்
வாடிக் கிடந்ததுவே வந்ததொளி; பின்தயரே
கூடிக் குவிந்(து)ஆண் குழந்தைபோல் நின்றுதான்!
வேந்தன் மகிழ்ந்திவ் வியன்மர ளிகைவந்து
சேரிந்தான்; நடந்தனர்கீழ் சேவகர்கள் அங்குமிங்கும்;
தேன்தேன் எனும்வண்ணம் கேட்கும் சிரிப்பின்ஒலி;
கற்பைப் பழிப்பதற்காய்க் கட்டியுள்ள இப்புறத்தில்
சிற்பிககினியேது சேரவழி? பாவம், அவன்
சுற்றித் திரிகின்றான் சூழ்மதிவே! மன்னவனோ
போதையில்அக் கற்புலவன் பொண்ணை கைப்பட்டுப்
பாதிஉயிர் பெற்ற பாவையின்முன் பேசியஅதற்(கு)
கேதேதேச கூறி இறைஞ்சிக் கிடக்கின்றான்.

x

x

x

சாகாக் கவியாய்இச் சம்பவங்கள் சாற்றியர,
ஆகர இதென்ன, அவளே ஏதிரினில்எத்
தரகத் துடனோ தளிர்வாய் திறந்தபடி
அத்தனையும் கேட்டிருந்தான்! ஆழ உணர்ந்ததுபோல்
முத்திரண்டு கண்ணில் மூகிழ்க்கமுடிவ் கூம்பிடவும்
சத்தமிடும் மூச்சுளத்தின் சஞ்சைத்தைக் காட்டிடவும்,
கப்பி லிருந்திறங்கி வந்தெனது காலடியில்
எப்பொழுது துட்கார்ந்தான், எவரஅறிவார் கண்டிருந்த
சொப்பனத்தரல் என்னினையோ, சுந்தரிபாற் செல்லவில்லை!
ஆச்சரியம் என்வாய் அடைந்தவள் முன்பிலாக்
கூச்சத் தொடுகைகள் கூட்டிட உடல் மூடுகின்றான்
காற்சிலம்புகூடக் கலீரென் றுயிர்த் தொலிக்கச்
சிற்பிசெய்த அற்புதத்தைச் சிந்தித் துளம்மெகிழ்ந்தே
உற்றவனை நோக்கி உயிர்சிலிர்த்தேன்; ஐயையோ,
பற்று திடையேதன் பாரம் சுமக்கவென

வக்கம் அடைவையிலே ஏன்இதயம் நிற்கிறது?
 பார்த்து முடியாதென் பரம்பலிழைன் மூடியது?
 தீக்குள் விழுந்ததுபோல் திணைக்கண்? நல்லஎழில்
 மாஃபிரண்டின் மத்தியிலே மையல் தலைக்கேறி
 ஆர்ஒருவன் இந்த அநியாயம் செய்துவிட்டான்
 தீர நிலையாதென் சிங்காரி மேனியிலே
 கல்லுழியைக் கொண்டவனே காயம் பறித்துவிட்டான்;
 எல்லையிடைத் துன்பிலெனை இட்டான்! இதோஅவனே
 செல்லச் செழுந்தமிழிற் சேதியினைச் சொல்லுகிறான்;
 ஆமாம், அவள்தான் அருங்குய்யாய்க் கல்லலர்ந்த
 பூமேனி, அன்பிருந்து பூட்டவிழ்த்த வாய்திறந்து
 தாமரக மெல்யாழின் தந்தி அதிர்ந்ததுபோல்
 பேசுகிறான்: என்னுடலைப் பெற்றெடுத்தே இன்னுயிரை
 ஆசையுடன் சந்தார்; ஆசைவுடலில் ஆனதன்றி
 நேசம் பிறக்கவில்லை! நெஞ்சம் திறக்கவில்லை
 உள்ளே எனக்கோர் உளியால் இதுஆமோ?
 பள்ளம் எண்மார்பிற் பறிந்ததவர் ஆவிஎன்
 உவளக் கிணறிதனால் ஊறவில்லை! உங்கள்கவி
 போய்ச்சேர்ந் தெனது பொளியாத உப்புறத்தும்
 பாய்ச்சிற் னுணர்வையென்றான்; பாடலுக்கு நன்றியென்றான்
 வீச்சொன் றெறிந்தான் விழியாலை; இதயத்தின்
 ஆழிப் புயல்போல், அணையா எரிமலைபோல்,
 ஊழிக் கடையொன் னுருவாகிப் பொங்கியதே!
 ஏழைக் கவிஞன் எழுத்துச் சிலகோத்துக்
 கேட்போர் இலாதே கிவத்துபவன், கல்லெடுகண்
 வர்ப்போர் தொடுக்கும் வகைஎங்ஙனம் அறிவேன்?
 ஆட்தொள்ளும் ஆசைக் கடிமைப்பட்டோடிப்போய்க்
 கட்டிப் பிடித்தவளின் கண்ணக் குளிமீதில்
 கெட்டியாய் அன்பைப் பதித்தேன் கிறுகிறுத்துத்துக்
 கொட்டுண்டேன்கீழே குடம்உடைந்த தண்ணீர்போல்!

x

x

x

காக்கை அருகில்ஒன்று கத்தியது, நேற்றலர்ந்த
 பூக்கள் பொசுக்கும் புலைவெய்யில் மேனியினைத்
 தாக்கிற் றெழுந்தேன் தடுமாறி நான்நடந்தேன்;
 கூடற்பனையின் கையடிவழியில், ஆலநிரையோ
 டோடுகின்ற சாலையிலே உள்ளமனை தன்அடைந்து
 பாடத் தொடங்கினேன்வாய் பாடவில்லை மூடிற்று,
 முற்றும்.

வளருந் தமிழ்

திருக்கோணமலைத் தமிழ்
எழுத்தாளர் சங்கத்தின் முத
லாண்டு மலர் — 1961.

ஆசிரியர்கள்; மஹாகவி, பா.
பாலேஸ்வரி, ஈழவாணன்; விலை:
ரூபா ஒன்று.

‘வெளிநாட்டவர்க்கு நாம்
ஆண்டு தமிழை அழகுறுத்தல்
காட்டுதற்கும், ஈழத்தவர்கள் எழுத்
தின் எழில், வலிமை வாழ்ந்திறம்
இவற்றை வைத்தொன்றாய்ப்
பார்ப்பதற்கும்’ என்ற கோக்குடன்
வெளியிடப்பட்ட இம்மலரை மொத்
தம் முப்பத்திரண்டு எழுத்தாளர்
கள் அலங்கரித்திருக்கிறார்கள். ஒரு
எழுத்தாளர் சங்கம் தோன்றிய
ஓராண்டு எல்லைக்குள்ளேயே இம்
முயற்சியில் ஈடுபட்டு. ஆண்டு
மலரை வெளிக்கொணர்ந்திருப்பது
பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒரு
விஷயந்தான்.

கட்டுரைப் பகுதியில் கனக.
செந்திநாதன் எழுதிய ‘படித்திருக்
கிறீர்களா?’ வும், வை. சோமாஸ்
கந்தர் எழுதிய ‘திருகோணமலை
தந்த தமிழ்ச்சான்றோர்க’ளும் குறிப்
பிடத்தக்கவை. க. நா. சு. வைப்
போலவே படிக்கவேண்டிய புத்த
கங்களை அறிமுகப்படுத்த முயன்
றிருக்கும் கனக. செந்திநாதன்,
தாம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி
யில் பூரணமாக வெற்றி பெற்
றிருக்கிறார் என்று கூற முடியா
விட்டாலும், அந்தப் பணியை
வேறுயாராவது செய்வதற்கு அடித்
தளம் போட்டிருக்கிறார் என்று
கூறலாம்.

எட்டுச் சிறுகதைகள் வெளி
யாகியுள்ள போதிலும், அவற்றில்
சிறப்பாக குறிப்பிட்டுக் காட்டத்
தக்க விதத்தில் ஒரு கதையும்
அமையாதது பெருங்குறையே.
மலரில் வந்த கதைகளுள் உத
யணனின் ‘நிறைவும், வி. சிங்
கார வேலனின் ‘நேர்மை’யும்,
பா. பாலேஸ்வரியின் ‘தண்டனை’
யும் உள்ளவற்றுள் குறிப்பிடத்
தக்கவைதான். பவானி எழுதியுள்ள
சிறுகதை அவரின் சிறுகதைக்
கண்ணோட்டத்திலுள்ள தெளிவின்
மையின் சாயலாகவே தெரிவது
விசனிக்கத்தக்கது. முரண்பாடா
கச் சில விஷயங்களை எழுதி, ‘பிரச்
சனைக்கதைகள், என்ற முத்திரை
போடுவதை இப்பொழுது ஈழத்
தின் எழுத்தாளர்கள் மேற்கொள்
வது தெளிவற்ற நிலையின் மன
மயக்கமாக இருக்குமா?

கவிதைகளின் தரம் பொது
வாக நன்றாகவே இருக்கிறது.
பிள்ளைப் பாட்டிலிருந்து ‘சிற்பி
டையை கரத்துட’ சேர்க்கும் விஷ
யம் வரை பலரஸங்களில் உள்
ளன. பிரபலமான கவிஞர்களும்;
இளங் கவிஞர்களும் கவிதைச்
சோலையினை நன்றாக அழகு படுத்தி
யிருக்கிறார்கள்.

என்றாலும் — குறைகள் பல
இருந்தாலும், பலவீனங்களின்
ரேகைகள் மறையாமலே தெரிந்த
போதும்—இது திருகோணமலைத்
தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின்
முதல் மலர். எனவே இனி மல
ரும் மலர்கள் இக்குறைகளை நீக்கி,
பலவீனங்களின் பிடியிலிருந்து

விடுபட்டு வாசமலராகவே மலர வேண்டும் என நாங்கள் எதிர் பார்க்கின்றோம்.

யோகநாதன்.

கதைப்பூங்கா: தொகுப்பாசிரியர் கள்: க. குணராசா, க. நவ சோதி; பல்கலை வெளியீடு; இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்; பேராதனை, இலங்கை; விலை: ரூபா ஒன்றரை.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் “கதைப் பூங்கா” என்ற ஒருசிறு கதைத் தொகுதியை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். பாரபட்சமற்ற முறையிலே செயலாற்றிய மூன்று மத்தியஸ்தர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பன்னிரு சிறுகதைகள் இதில் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. சிறந்த இலக்கிய விமர்சகரான திரு. கைலாசபதி அவர்கள் இதற்கு நல்லதொரு முன்னுரை வழங்கியிருக்கிறார்.

இத்தொகுதியில் உள்ள சிறுகதைகள் பல்வேறு தரப்பட்டன. எதிர்காலத்தில் மிகவும் சிறந்து விளங்கப்போகும் சிறுகதை மன்னர்களின் கைவண்ணம் நன்கு இங்கு புலப்படுகின்றது. இதில் எழுதியுள்ளோர் அனைவரும் இளம் எழுத்தாளர்கள் தான். ஆனால் இதில் இடம்பெற்றிருக்கும் எழுத்து இளம் எழுத்தல்ல. இலங்

கையிலே பொங்கிப் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கும் இலக்கிய ஆற்றின் கணிசமான ஒரு உபநதியாக இந்தத் தொகுதி விளங்குகிறது. இத்தனைக்கும் இதன்விலை ஒரு ரூபாய் ஐம்பது சதம்தான். தமிழ் ரஸிகர்களின் வீடு ஒவ்வொன்றிலும் இது இருக்கவேண்டியது அவசியம் என்பதை வாங்கிப் பார்த்தால் நீங்களே உணர்வீர்கள்.

பானுசிம்ஹன்

அகல்: ஆசிரியர்: ரமணியன்; முகவரி: 213, கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெரு, சென்னை; இலங்கையில் கிடைக்குமிடம்: ஏ: எல். எஸ். ஹமீது, 101/2, மீருனியா தெரு, கொழும்பு. விலை: 12 காசு.

இளைஞர் பத்திரிகையான “அகல்” ஆண்டு மலரில் தமிழகத்தின் பிரபல எழுத்தாளர்கள் சிலர் எழுதியுள்ளனர். ஆர். சூடாமணி எழுதிய “பொக்கிஷம்” படிக்கக்கூடிய கதை. ரமணியனின் எண்ணைச்சுடர் சிந்தனையைத் தூண்டுகிறது. சுவையான, பயனுள்ள புதிய முறையில் நூல் விமர்சனம் அமைந்துள்ளது. மனத்துக்கு இனியவர் என்ற தலைப்பில் டெல்ஹி எழுத்தாளர் சாலை இளந்திரையன் அறிமுகஞ் செய்யப்பட்டுள்ளார்.

வளநந்தமிழ் — பகுதியில் தங்கள் நூல் இடம்பெறவேண்டும் என விரும்புபவர்கள் இரண்டு பிரதிகளை எமக்கு அனுப்பவேண்டும்.

○ இதய மலர் ○

வே. தனபாலசிங்கம்

மாவிதை தோரணம் வாசனை அலங்கரிக்கிறது. வாண்மின்னும் நட்சத்திரங்களை எடுத்து அலங்கரித்ததுபோல், மணிகள் கோத்துத் தொங்கும் மணவறை 'பல்பில்' ஜகஜ்ஜாதியாய் மின்னுகிறது. பந்தல் நிறைந்து ஜனத்திரள் குழுமிக்கிடக்கிறது. உற்றூர், உறவினர், நண்பர் என்ற கோதாவில் பந்தலில் எள்விழ இடமில்லாத நெருக்கம். வெள்ளை வெள்ளென்று வெண் முகில் போல் பந்தல் ஓலையை மறைத்து வெள்ளைச்சீலை அலங்கரிக்கிறது. மாவிதை வைத்த குடமும், அதைச்சுற்றி வாழையினையில் பரவியிருக்கும் நெல்லும் சாணியில் பிடித்து வைத்த பிள்ளையாரும், வாழைப்பழத்தில் குத்திவைத்த ஊதுபத்தியும் ...

ஊதுபத்தியின் சுசந்த மணம் என்முகைத் துளைக்கிறது. ஆனால் என் உள்ளத்தை.....?

"மணக்க சம்மதந்தானா?" ஐயரின் குரல் அந்த இரைச்சலிலும் கணீரென்கிறது. என் காதிலும் கேட்கிறது. ஆனால் என் மனமோ! 'இவளை மணக்க சம்மதம் தானா?' உள்ளத்துக்குள்ளே மாய ஒன்றிக்கிடந்த ஏகே ஒன்று என்னுக்குள்ளேயே வினாவை எழுப்புகிறது.

மணவறையைக் கடந்து ஓடி குண்டத்தைக் கடந்து தடாகத்தில்

பூத்த தாமரை மலர்கள்போல் விழி மலர் பூத்து இருக்கும் பெண்கள் கூட்டத்தில் எஃபர்வை பதிகிறது. விழியிலே ஏக்கமும், முகத்திலே வேதனையும் வழிந்தோட என்னையே பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் அந்தப் பெண்மலரை நோக்குகின்றன என்கண்கள். அவள் பார்த்திருள், என்கண்களை ஊடுருவிப் பார்த்திருள். ஏன்? என் இதயத்தின் ஆழத்தில் புதைந்து கிடக்கும் எண்ணைக் கற்பனையை — நினைவு மூத்துக்களை வேரோடு கல்வி எடுக்கவா?

அவள் தன்னைத் தாழ்த்துகிறாள். 'ம' என்ற நெடுமூச்சு அவள் மூக்கின் இருந்து மெதுவாகப் பறிகிறது. மார்பு உள்ளேறி மேலெழும்புகிறது.

ஏன் அவள் குளிகிறாள்? ... தன் இதயத்தோடு இதயமாய் கலந்த தன் மானசீகக் கணவர் வேறொருவளுக்கு உடமையாகப் போகப்போகிறாள் என்ற வேதனையா? நான் அமரவேண்டிய இடத்தில் இன்னொருவள் அமர்ந்து விட்டாளே என்ற கோபமா? 'சுகி! நிமிர்ந்து பார்க்கமாட்டாயா?' என் உள்ளம் வேதனையால் துடிக்கிறது; கரையில் எடுத்தப் போட்ட மீன் போல் துடிக்கிறது.

'சம்மதமா? எனக்கு சம்மதம் தானா? எனக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிடும் போல் இருக்கிறது.

பக்கத்தில் இருக்கும் என் வருங் கால மனைவியைக் கடைக்கண்ணால் நோக்குகிறேன். ஆனால் அவன்...? அவளுமல்லவா கடைக்கண்ணால் என்னை நோக்குகிறாள். ஏன்? ஐயர் கேட்ட கேள்விக்கு, வார்த்தை ஒன்றும் பேசாமல் இருக்கிறேனே என்ற திகைப்பினால்? அல்லது... பெண்களின் இயல்பான குணம் தானே இது!

‘ஆம்’ என்று சொல்லவா?... சரி...! இவ்வளவு நாளும் என் இதயத்தோடு இதயமாய் ஒன்றிப் போன — பிரிக்க முடியாத அந்த தெய்வத்தின் உருவத்தின் முன்னா? ‘உன்னையன்றி வேறு யாரையும் பார்க்காது; மணக்காது இந்தக் கட்டை’ என்று சொன்ன நானா? ...சரி முன்பா... ‘ஆம்’ என்று சொல்வது?

அவள் நிலைமையைப் புரிந்து கொண்டு தனையைக் குனிந்து விட்டான். ஆனால் நானே... தனையைக் குனிந்து கொள்ள முடியுமா? குனிந்தால் எனக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் அவளுக்கு என்ன வித்தியாசம்?

நான் ஒன்றும் பேசவில்லை. ஐயர் கேட்ட வார்த்தைகள் அவருக்குள்ளேயே அடங்கிவிட்டன. பையன் வெட்கறை என்று நினைத்திருப்பார். அதற்கு என்ன செய்வது நினைத்தால் நினைக்கட்டுமன்.

அவர் தன் வேலையைத் தொடங்கி விட்டார். என்னுடைய சொல்லைக் கேட்டுத்தானே மிகுதி என்ற நிபந்தி அவருக்கு ‘எங்கே இருக்கிறது? கேட்பது சம்பிரதாயம், அதனால் கேட்டார்.

புரியாத அவருடைய மந்திர ஒலிக்குப் பின்னால், என் வாழ்க்கையின் கடந்தகால நிகழ்ச்சிகள் சில ‘பளிச்’ சிடுகின்றன....

‘தம்பி’.

காரியாஸ்பத்தில் இருந்து அப் பொழுதான் திரும்பியிருந்தேன். களைப்பினால் உடையையும் களையாமல் கதிரையில் சாய்ந்திருந்தேன். அம்மாவின் குரல் கேட்டதும் நாடியில் கொடுத்திருந்த கையை எடுத்துவிட்டு நிமிர்ந்தேன். அம்மா பக்கத்தில் இருந்த கட்டிலில் வந்து அமர்ந்துகொண்டாள்.

‘என்ன?’ நான்தான் கேட்டேன். அம்மா என்ன சொல்ல வருகிறாள் என்பது எனக்குத் தெரிந்தது தான். ஆனாலும் அதை வெளிக்கூட்டாமல் கேட்டேன்.

‘ஒன்றுமில்லை ... உன் மனைஷ்யமாய்...’

பிறகு எதைக் கேட்கப்போகிறாள் அம்மா! அவளுக்கு என்னை சித்திரவதை செய்யாமல் இருக்க முடியாதே! என்ன! மணம் என்பது சித்திரவதைதானா? அதைத் தவிர வேறு எதை என்னால் சொல்ல முடியும்!

‘அதெல்லாம் பிறகு பார்த்துக்கொள்வலாம்’.

‘ஒவ்வொரு நாளும் தானே பிறகு பிறகென்கிறாய்!’

‘அதற்காக...!’ அம்மாவின் மூகத்தை ஏறெடுத்துப் பார்த்தேன்.

ஈடு மீட்கவா! வீடு கட்டவா!!

சீதனம் கொடுக்கவா!!!

இதைப்போல் எதற்கும்

இலங்கா நிதி லிமிற்றெட்
நவீன சேமிப்பிற் சேர்ப்புங்கள்

மாதவீதம் கட்டுவது	இலாபத்துடன் கொடுக்கும் தொகை	30 மாதங்களில்	60 மாதங்களில்	100 மாதங்களில்
10 ரூபா	330 ரூபா	720 ரூபா	1300 ரூபா	
25 ரூபா	825 ரூபா	1800 ரூபா	3250 ரூபா	
50 ரூபா	1650 ரூபா	3600 ரூபா	6500 ரூபா	

மேற்குறித்த இலாபத்துடன் ஒவ்வொரு மாதமும்
அதிட்டசாலிகளுக்கு அதிட்டலாபமும்
கொடுக்கப்படும்.

கட்டுபவர் இறந்தால் உரித்தாளிக்கு
கட்டிய பணத்துடன் கால் பங்கும் கொடுக்கப்படும்.

மறு விபரத்திற்கு:—இலங்கா நிதி லிமிற்றெட்

தலைமைக் கந்தோர்:—திருநெல்வேலி வடக்கு, யாழ்ப்பாணம்

கிளை:— 284, காங்கேசந்துறை வீதி, வண்ணார்பண்ணை.

“உன்னை ஆற்றிலோ குளத் திலோ விழ்ச்சொல்வனிலை. அவனைக் கல்யாணஞ் செய் என்றுதான் கேட்கிறோம்!” அம்மாவோடு ஒத்தாத ஐயாவும் வந்துவிட்டார். இவ்வளவு நேரமும் எங்கே போயிருந்தாரோ!

‘மணம், மணம், மணம் ...’ என்னுள்ளத்துக்குள் ஆத்திரம் பொங்கியது. அப்படியே அம்மாவையும், ஐயாவையும் பிடித்து உயிரோடு உண்டுவிடவேண்டும் போல் ஆத்திரமாய் இருந்தது. பின்னே இருக்காதா! என் உள்ளத்தா ராணி சுசியை மறந்து, மாமாவின் மகளை மணக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், அது முடியக்கூடிய காரியமா? என் உள்ளத்தோடு உள்ளமாய் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் சுசியின் உருவை பலரத் காரமாகப் பிரித்தெறிந்து, அந்த இடத்திலே மாமாவை செயல்வழி புதல்வியை உருவேற்ற வேண்டுமா. என் உயிரை இழக்க முடியுமா? என் சுசிலா எனக்கு உயிர்தானே!

சுசிலாவை நினைக்கும்போது அவளோடு மகிழ்ந்து குலாவிய அந்தக் காதல் நாட்களின் நினைவும் ஓடிவந்து உள்ளத்தை நிறைக்கின்றது.

என் வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் தான் அவள் வீடு. அவள் கல்லூரியில் படிக்கும் மாணவி. நான் காரியாலயத்தில் வேலை செய்யும் கிளர்ச்சி. எட்டு மணி என்றதும் அவள் புத்தகத்தைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு பள்ளிக்கூடத்துக்கு வெளிக்கிட்டு விடுவாள். அவள் புறப்படும் நேரம் பார்த்து நானும் காரியாலயத்துக்குப் புறப்படுவேன்.

நான் வாசல் கதவைத் திறக்கும் நேரம் அவள் எங்கள் வீட்டு வாசல் கதவைத் தாண்டும் நேரமாய் இருக்கும். நான் பார்ப்பேன் அவளும் பார்ப்பாள். இருவர் உதடுகளும் சிரிப்பைச் சிந்தும்.

அவள் பள்ளிக்கூடம் இருக்கும் தெருவால்தான், என் காரியாலயத்துக்குப் போகவேண்டும். பின் சொல்லவேண்டுமா? அவள் பள்ளிக்கூடத்தை நெருங்குவதற்கிடையில் கடைசி ஆயிரந்தடவையாவது என்னைத் திரும்பிப் பார்க்காமல் இருக்கமாட்டாள். ஒவ்வொரு தரமும் திரும்பும்போதும் அவள் உதட்டில் புன்னகைமலரும். அந்தப் புன்னகையின் மகிழ்ச்சி என்னை — என் உள்ளத்தை உள்ளத்துக்குள் ஆழ்ந்து கிடக்கும் உணர்ச்சிகளைக் கரை காணாத போக்கில் திருப்பிவிடும். நான் அவளை — அவளின் பின்புற அழகை ரசித்துக் கொண்டே செல்வேன். அன்னத்தின் மென்சாயலல்லவா அவள் நடை!

தெருவில் தொடங்கிய காதல் பின் கிணற்றடியில் மறைத் தொடங்கியது. அவர்கள் கிணற்றையும் எங்கள் கிணற்றையும் பிரிப்பது ஒரே ஒரு வேலிதான். பின் சொல்ல வேண்டுமா? தெருவில் பேச முடியாத வார்த்தைகளை கிணற்றருகில் நின்று பேசிக்கொள்வோம். கண்களினுள்ளில்; வார்த்தைகளினுல்தான். அவ்வளவு தூரத்துக்கு எங்கள் காதல் வளர்ந்துவிட்டது.

‘செந்தாமரை மலரை எடுத்து அவள் உருவை பிரமன் படைத்து விட்டானா? கண்களை, கண்களுக்கு மேலாக ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் கரிய புருவத்தை, மேகக்கந்தலைத்

தவிர மறிறையெல்லாம் செந்தாமரை மலர்தானே! செந்தாமரையில் பள்ளிகொண்ட லட்சுமிதானே அவள்? அவளைப் பிரிந்திருக்கும் போது என் உள்ளம் வியப்பால் தவிக்கும். காதலின் ஏக்கம் உள்ளத்தை அழுக்கும். தொட்டிணைத்து அனுபவியாத அந்த இன்பம் என் உள்ளத்தை வண்டாய்க் குடையும். எவ்வளவு இன்பமயமானது காதல்! இளம் உள்ளங்கள் எல்லாம் காதலின் பிறப்பிடம்தானே? ... அந்தக் காதலைத்தானே நான் இழப்பது! சுசீலாவை நான் இழப்பதா? யாருக்குத்தான் மனம் வரும்?

“என்னடா யோசனை?” அம்மாவின் குரல் காதில் கேட்கிறது.

ஆனால் மனம்தான் கேட்கும் முக்கிரமது. சிறு குழந்தைபோல் ஆசைவைத்த பொருளை அதனால் மறக்க முடியாது.

“என்ன நான்சொல்றேன்...”

என் சிந்தனை கலைந்தது. உள்ளத்துக்குள் நிறைந்திருந்த உணர்வுகளை உள்ளத்தின் ஆழத்துள் அமுக்கிக்கொண்டு நிமிர்ந்தேன்.

“என்னால் முடியாது” சடாரென்று இந்த வார்த்தைகள்தான் என்வாயில் வந்தன. சொல்லி விட்டேன்.

“எனடா!” ஒரே நேரத்தில் இரு குரல்கள் எழுந்தன. நான்

ஒல்லாந்து தேசத்தின் உன்னத தயாரிப்பான

“எ ற ஸ்”

நேடியோவுக்கும் நம்பிக்கையான சேவைக்கும்

நேடியோ மனுயலை நாடுங்கள்

என்ன உயர்தரம் — என்ன நம்பிக்கையான சேவை

அதனால்தான் எல்லோரும் நேடியோ மனுயலை நாடுகின்றார்கள். நேடியோவுக்கும் அதன் உப உறுப்புகளுக்கும் வடமாகாணத்தில் நற்பெயரும் புகழும் பெற்றவர்கள்.

ஓர்முறை எங்கள் காட்சிச் சாலையையும் சேவை இலாக்காவையும் பார்வையிடுங்கள்.

நம்பிக்கையான சேவைக்குத் துலங்கும் சின்னம்

நேடியோ மனுயல்

23/4, ஸ்ரான்லி ரோட்

::

யாழ்ப்பாணம்.

முடிவைத் திருப்பிக் கொண்டு, கைகளைப் பின்னுக்குக் கட்டிக் கொண்டேன். இருவரின் தாக்குதலை நான் சமாளிக்கவேண்டுமல்லவா?

“அவளுக்கென்ன குறையடா? அழகிதான், அந்தஸ்திலா? ஐந்து ஏக்கர் தோட்டக்காணி, மூவாயிரம் நகை, எழாயிரம் கைக்காசு, இவ்வளவு பத்தாநா சீதனம்? உன் சொந்த மாமன்தானே! ஒரே பிள்ளை. மாமாவாக்குப் பிறகு சொத்தெல்லாம் உன்னைத்தானே சேரும்” அம்மா அடுக்கிக்கொண்டு போனாள். அம்மாவாக்கு மருகளை விட பணத்தின்மேல் ஆசை. ஆனால் எனக்கு ... சசீலாவை என்னால் மறக்க முடியுமா?

“இன்னும் என்னடா வேண்டும்? ஒரேயொரு பிள்ளையென்று செல்லமாய் வளர்த்து, படிப்பித்து, உத்தியோகமும் எடுத்துக் கொடுத்தால், பின்பிள்ளை எங்கள் சொல்லைத் தட்டாமல் என்ன செல்வனா? தனதுதலை உன்னைப் பிள்ளை என்று சொல்ல நேரம் ஆற்றினே குளத்திலே விழுந்து உயிரை மாய்த்திருக்கலாமே!” ஐயாவுக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. அவருக்கு, வஞ்சிற பணத்தை என் விடுவான் என்ற ஒரு நப்பாசை, அதனால் பிறந்த கோபம்! அதற்கு நான் என்ன செய்ய? ஆனாலும் என்னால் ஒன்றும் செய்யாமலும் இருக்க முடியவில்லை. என்னை வளர்த்து ஆளாக்கி வைத்த பெற்றோருக்கு மாறாக நடக்க எனக்கு மனம் சம்மதிக்கவில்லை. ஆனாலும் என்னால் சசீலாவை மறக்க முடியவில்லையே! என்ன செய்வது? இரு தோணியில் கால்வைத்தவன் போல் உள்ளம் நிலை தளர்ந்தது.

பத்திரிகை உலகில் சிங்க நோக்குடன்

சித்திரைப் புது வருடத்தில் வெளியாகின்றது.

“சங்கப்பலகை”

அரசியல், கலை, இலக்கிய, விமர்சனத் திங்களிருமுறை.

ஆசிரியர்: “நக்கீரன்”

○ ஆணித்தரமான அரசியல் விமர்சனம்

○ முக்கியத்துவம் பெறும் செய்திகள்

○ இலக்கிய சர்ச்சைகள்

○ பிரபல எழுத்தாளர்களது படைப்புக்கள்

○ மற்றும் கவர்ச்சிகரமான அம்சங்கள்.

இன்றே சந்தாதாரராகுங்கள்.

தனிப்பிரதி: 20 சதம்.

வருட சந்தா: 5 ரூபா.

இலங்கை எங்கும்

ஏஜண்டுகள் தேவை.

விபரங்கட்கு:—

நிர்வாகி

“சங்கப்பலகை”

இணுவில் :: சுன்னாகம்.

“என்ன சொல்றாய்?”

என்னத்தைச் சொல்ல! சுசீ
லாவை மறந்துதான் ஆகவேண்
டுமா? பெற்றோரின் ஆசையை
நிறைவேற்றவேண்டுமானால் அவளை
மறந்துதானே ஆகவேண்டும்!

“உங்கள் விருப்பம்” அம்மா
வும் ஐயாவும் போய்விட்டார்கள்.
அவர்களுக்கு வெற்றி. ஆனால்
எனக்கு...? கட்டிலில் முகம்
புதைத்து சுசீலாவை நினைத்து
அழுதேன். இனி அவன் கண்ணன்
நான் விழிக்க முடியுமா?

“தம்பி! இந்தா ... கழுத்தில்
முடிச்சைப்போடு!” நிசப்தம் அற்று
இருந்த உள்ளம் கலையுண்டது.
குட்டைக்குள் எறிந்த கல்போல்
உள்ளத்துக்குள் ஒரு கலக்கம்.

கையில் வைத்த தாலியின்
ஸ்பரிசம் என் சிந்தனையை விழிக்
கப்பண்ணியது. சூனிந்த தலையை
நிமிர்த்தினேன். கையில் இருந்த
தாலியை வெறித்து நோக்கினேன்.
என்? என்னைத் தீண்டி விட்ட
பாம்பா அது? என்னை மட்டுமா?
என் சுசீலாவையும் அல்லவா
தீண்டி விட்டது!

என் கண்கள் சுசீலா இருக்
கும் பக்கம் நோக்குகின்றன. நான்
அழையாத விருந்தாளியாக துழை
ந்த என் உள்ளத்து எண்ணியை என்
விழிகள் தேடுகின்றன. அவள்
இன்னும் சூனிந்த தன் தலையை
நிமிர்த்தவில்லையா? இந்த வேத
னைக் காட்சியைக் காணவேண்டாம்.
என்ற எண்ணத்தினால் அவன்
தலையைத் தாழ்த்தி விட்டாள்.
என்ன! வேதனைக் காட்சியைக் காண

வேண்டும் என்று எண்ணியிருந்தால்
-நினைத்துப் பார்த்திருந்தால் அவள்
என் வந்திருக்கவேண்டும்? நான்
அழையாத விருந்தாளியாக அவள்
என் துழைந்திருக்கவேண்டும். நான்
தான் என் நினைவை விஷயம்பற்றி
அவளிடம் ஒரு வார்த்தையாகிலும்
பேசவில்லையே!

அவளின் வலது கைவிரல்கள்
என் கண்ணின் கடைக்கோடி
யைத் தடவுகின்றன? அவள் அழுதி
ருளா? என்னை இழக்கிறேனே
என்ற வேதனையில் அவன் கண்
கள் கண்ணீரைப் பனிக்கின்றனவா?

எனக்கு அழவேண்டுமே போல்
இருக்கிறது. ஆனால், என்னை அழ
முடிந்ததால்தானே! அவளைப்போல்
சுதந்திரமாக அழுவதற்கு நான்
யார? மூன்று மணித்தியாலம்
ஒரே இடத்திலே நட்புவைத்த மரக்
கம்பம் அல்லவா! மரத்துக்கும்
உணர்வு இருக்கிறதா?

“தம்பி தாலியைக் கட்டு”
அம்மா காதுக்குள் குசுகுசுக்கிறாள்.
நான் தாலியை என் மனைவியின்
கழுத்தருகில் கொண்டு போகிறேன்.
கொட்டுமேளம் முழங்குகிறது.
நாதஸ்வரக்காரன் தான் பயின்ற
வித்தையெல்லாம் ஒருசேரக்
காண்பிக்கிறான். சனகசுட்டத்திலே
ஒரு கலகலப்பு. மூன்று மணித்தி
யாலம் ஒரே இடத்திலே கால்விறைக்க
இருந்து பார்த்த மங்கள நிகழ்ச்சி
யின் முடிவல்லவா இது!

தாலியை அவள் கழுத்தில்
கட்டி விட்டேன். எங்கள்மேல் மலர்
கள் விழுகின்றன. எங்களை வர்த்த
துவதற்காக, சொந்தம் என்று வந்
தவர்கள் மலரைத் தூவுகிறார்கள்.
பளிச்சென்று கண்ணை வெட்டி மின்

னுசிறது கமரா. அதனால் என் உருவத்தைப் பிடிக்க முடிந்தது. ஆனால் என் உள்ளத்தை அதனால் பிடிக்க முடிந்தால்?

சசிலா இருந்த பக்கம் என்கண்கள் திரும்புகின்றன. ஆனால் அவள் எங்கே? அதோ...! அவள் ஏன் போகிறாள்? இவ்வளவு நேரமும் இருந்தவள் இப்பொழுதேன் போகவேண்டும்? வேதனை தாங்காமலா? அப்படியானால் அப்பொழுதே போயிருக்கலாமே. தாலி கட்டிய பின்தான் போகவேண்டும் என்ற நியதியா? இவ்வளவு நாளும் — இவ்வளவு நேரமும் — தாலிகட்ட

முன்பும் எனக்குச் சொந்தமாக இருந்தவர், இப்பொழுது இன்னொருவளுக்குச் சொந்தமாகி விட்டாரே என்ற ஏக்கத்தினால்? அல்லது தன் இதயத்தில் பூத்த — அழிவில்லாத — காலத்தின் சேட்டையில் இதழ் உதிராத இதயமலரே, இன்னொருவளின் மார்பை அலங்கரிக்கப் போய்விட்டதே என்ற வெறுப்பினால்? என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிந்ததெல்லாம் ஒன்றே சின்னதான். “அவள் ஏன் சசிலா. என் இதயத் தடாகத்தில் பூத்த மலர்”.

வே. தனபாலசிங்கம்: கலைச்செல்வி வாசகர்கட்கு இம்மாதம் அறிமுகமாகும் தனபாலசிங்கம் யாழ், மத்திய கல்லூரியிலிருந்து வெளியாகிய “மத்தியதீபம்” இதழில் சில சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். “தணலன்” என்ற புனைபெயரில் “விவேகி” “தமிழன்” ஆகிய பத்திரிகைகளிலும் இவரது சிறுகதைகள் வெளியாகியிருக்கின்றன. இப்போது யாழ், வர்த்தகக் கல்லூரியில் கல்வி பயில்கின்றார்.

மனித முன்னேற்றத்தின் ஓர் அம்சம் மின்சக்தி. நமது நாளாந்த வாழ்க்கையில் இன்றியமையாததாக அமைந்துள்ள இச்சக்தி செயல்படும் விதத்தையும், ஆபத்து நேரும்போது நாம் செய்ய வேண்டியவை பற்றியும் ஆசிரியர் விளக்குகின்றார்.

மின் னோ ட்ட ம்

அ. க. சர்மா

மனிதன் பெருமளவிற்கு இன்று முன்னேறிவிட்டான் என்றால் — அம்முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்து, மனிதனின் மாபெருஞ் சேவகனாய்த் தொண்டு புரிவது மின்சக்தியென்றால், அது மிகையாகாது. வாழ்வின் எந்தத் துறையை நாம் எடுத்துக்கொண்டாலும், அத்துறையின் இன்றியமையாத தேவைகளுக்கு மின்சக்தி பெருமளவிற்குப் பயன்படுகிறது. காலைில் எழுந்தவுடன் முகக்ஷவரஞ் செய்ய, மின்சக்தியாலியங்கும் க்ஷவரப்பொறி (Electric Shaver), செய்திகளையே, சங்கீதத்தையே கேட்கவேண்டுமென்றால், நாம் இயக்கும் ரேடியோ, நமது அலுவலகங்களுக்குச் செல்லவேண்டுமென்றால் நாம் பிராணஞ் செய்யும் கார்; பஸ்; அலுவலகத்தில் வெப்பமாயிருந்தால் காற்று வீசச்செய்ய மின் விசிறி, சமவெப்ப நிலையில் வைத்திருக்க குளிர்சாதன உபகரணம் (Air Condition Plant), அவசியச் செய்திகளைச் சொல்ல டெலிபோன், குளிப்பானத்தை யளிக்கும் குளிப்பெட்டி (Refrigerator), குறித்த நேரத்தில் வேலையைச் செய்ய வேண்டுமென்ற கடமையுணர்ச்சியாலுந்தப்பட்டுப் பார்க்கும் மணிக்

கூடு; இருளைப்போக்கும் விளக்கு இன்னும் இப்படி எத்தனையோ; இவைபெல்லாம் செம்மையாகத் தொழிற்பட இன்று உதவுவது மின்சக்தியே என்னும்போது நமக்கு வியப்பாக இருக்கின்ற தல் ல வ ரா? சக்தியின் ஒரு வடிவமே மின்சக்தி. சக்தியின் எண்ணற்ற பயன்களை எண்ணி எண்ணி வியந்துதான் போலும் பாரதியார் “யாதுமாகி நின்றாய்”, “எல்லாம் நீயே”...என்றெல்லாம் பாடி மகிழ்ந்திருக்கிறார் போலும்.

“சக்தியை நூற்றுக அழிக்க முடியாது; ஒரு சக்தியைப் பிரித்தொரு சக்தியாக மாற்றலாம்” என்பது விஞ்ஞான அடிப்படை உண்மைகளுள் ஒன்று. நமது “சைக்கிள் காற்றுப் போய் விட்டது” என்றால் பம்பியினால் காற்றடைக்கிறோம். பம்பியின் சைப்பிடையை மேலும் கீழுமாக இயக்கி நாம் வேலையைத் தொழிற்படுத்துகின்றோம். அப்பொழுது பம்பியின் அடிப்புறம் வெப்பமாயிருப்பதை எல்லாரும் அவதானித்திருப்பர். நாம் தொழிற்படுத்திய வேலை வெப்பமாக அங்கு உருமாறிவிட்டது. இப்படியே சக்தி உருமாற்றத்தைப் பெறலாமே

யன்றி முற்றாக அழிந்தொழிந்த
போக முடியாது.

இத்தகைய அடிப்படை உண்
மைத் தத்துவம் மிகவும் புராதன
காலந்தொட்டே, மனிதனால் உண
ரப்பட்டு வந்தது. பழங்காலத்திலே
நாகரிகத்தில் மிக்க மேம்பாட்டுடன்
விளங்கிய கிரேக்கர் அ ர க் கு,
போன்ற சில பொருள்களை வேறு
வேறு பொருட்களுடன் நன்கு
தேய்த்தால், அந்த அரக்கு, சிறிய
பொருட் துணிக்கைகளைத் தம்பால்
கவருகின்ற இயல்பைப் பெற்றதை
யறிந்து பிரமித்தனர். உராய்வ
தால் வேலை தொழிற்படுகின்றது.
இவ்வேலை உருமாறி, இப்புது
நிகழ்ச்சியினைத் தோற்றுவிக்கின்
றது. காந்தம் இரும்பைத் தன்

பால்கவருதல்போன்ற இந்நிகழ்ச்சி
மின்சக்தியால் ஏற்பட்டதே என
நம்பினர்.

அரக்கு, கண்ணாடிக் கோல்
போன்றவை, உலர்ந்த கம்பளி;
அல்லது பட்டினித்து நன்கு தேய்க்
கப்பட்டால் அவை சிறு கடதாசித்
துண்டுகள், வைக்கோற்றுண்டுகள்
போன்றவற்றைத் தம்பால் கவரு
கின்றன. 16-ம் நூற்றாண்டுவரை
இது தெளிவாக்கப்படாத நிகழ்ச்சி
சியாயிருந்தது; அக்காலத்திலே
வாழ்ந்த (Gilbert)என்னும் பேரறி
ஞரே இதன் வினக்கத்தை அதா
வது அப்பொருள்கள் “உராய்வி
லை மின்னேற்றத்தைப் பெற்றன”
எனக் கூறினார். மேலும் அவர்
செய்த பரிசேரதனைகளின் விளை

சுன்னாகம்

இந்திரபவான்

கூல்பார்.

சிறந்த குளிப்பானங்கள்.

உயர்தர வாசனை சென்ட்

எவர்சில்வர்

விளையாட்டுச்

பாத்திரங்கள்

சாமான்கள்

சப்பாத்து வகைகள்

மலிவான விலையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

INDRA BAVAN

COOL BAR

::

CHUNNAKAM.

வாக, இருவகை மின்னேற்றங்கள் இருப்பதாக உணர்ந்தார். ஒன்று (Positive electricity), மற்றது எதிர்மின்னேற்றம் (Negative electricity) என்று பெயர் பெணும். இரண்டு வகையும் ஒன்றையொன்று சவருமியல்புடையன. இவை இயக்கம் பெறுதிருப்பதால், 'நிலை மின்னேற்றங்கள்' எனப்படும்.

மின்னேற்றம் பெற்ற ஒரு பொருள் தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள இடத்தின் ஒரு பகுதியை, அதன் வலிமைக்கேற்ப, தனது சக்தி தொழிற்படும் வண்ணம் பெற்றிருக்கும். இது மின்புலம் (Electric Field) எனப்படும். நெருப்புச் சூழவுள்ள இடத்தின் பகுதியில் நாம் வெப்பத்தை உண்டுகிறோமல்லவா? அங்ஙனமே ஒரு மின்னேற்றம் தன்னைச் சூழவுள்ள இடத்தின் ஒரு கவர்ச்சிப்புலத்தை உண்டாக்குகிறது. இத்தகைய மின்னேற்றம் நீக்கப்பட்டால், மின்புலம் பூச்சியமாகின்றது. (அற்றுப்போகின்றது) எனவே மின்சக்தி நகர்ந்துவிட்டது என நாம் இதைக் கூறுகின்றோம். இத்தன்மையாகவே, மின்னேற்றம் தொடர்ந்து நகர்ந்துகொண்டே யிருந்தால், அதாவது இயக்கத்தைப் பெற்றால், மின்னோட்டம் உண்டாகின்றது.

நாம் முன்பே, சக்தியின் அநியமம் தத்துவத்தைக் கூறிவிட்டோமல்லவா? எனவே பல்வேறு சக்திகளிலிருந்து மின்சக்தியைப் பிறப்பிக்கக் கொடுப்பது தெளிவு. பொருள்கள் இணையும் பொழுது இரசாயன மாற்றம் ஏற்படுகின்றது. அதன் விளைவாக இரசாயனச் சக்தி பிறக்கின்றது. இந்த இரசாயனச் சக்தியை மின்சக்தியாக மாற்றுவது எளிது. ஒரு கண்ணாடி முகவை

யில், சிற்று அமிலத்தை வார்த்து, அதனுள் செப்புத் தகடொன்றையும், துத்தநாகத் தகடொன்றையும் வைத்து, இவற்றை ஒரு செம்புகம்பியால் இணைத்து விட்டால் இரசாயன மாற்றம் நடப்பது வெளிப்படையாகத் தெரிகின்றது. கம்பியினூடு மின்னோட்டம் பாய்கின்றது. இதவே முகன்முதலாக உவோல்டு (Volta) என்னும் இத்தாலியப் பேரறிஞரின் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மின்னோட்டத்தைப் பிறப்பிக்கும் கருவியாகும். துத்தநாகம், அமிலம், செம்பு போன்ற இத்தொகுப்பு, உவோல்டுக்கலம் (Voltaic Cell) என உழைக்கப்படும்.

இதுபோன்ற தத்துவத்தினையே "பற்றி" (Battery) எனப்படும் மின்கலம் செயல்படுகின்றது. சாதாரண மின்கைவிளக்கில் (Torch Light) உபயோகப்படும் இது; இரசாயனப் பொருளாக துத்தநாக வெளியுறையும். அமோனியங்குளோரைட்டு (Ammonium Chloride - நவக்காரம்) என்னும் வெண்மையான பொருள், மாங்கனீசு ரொட்சைட்டு (Manganese dioxide) என்னும் கரியபொருள்; ஒரு கரித்துண்டு ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது. கரித்தண்டின் முனையில் ஒரு செப்புக்குப்பி இருக்கின்றது. மின்கைவிளக்குள் இவற்றை விட்டு உபயோகிக்கும் பொழுது அதன் சலோக் முடியில் உள்ள செப்புக்கம்பிச் சுருளும் "பற்றியின்" மேற்புறமுள்ள செப்புக்குப்பியும், பண்பினூடாக மின்னோட்டத்தைப் பாய வகைசெய்கின்றது. இதன் விளைவாக ஒளியுண்டாகிறது. இங்கு இரசாயனப் பொருள்கள் இணையும்போது, இரசாயனச் சக்தியைப் பிறப்பித்து, அச்சக்தி மின்

சுன்னாகத்திற்கு
வரும்போது

V

பிராமணர் கிளப்பிற்கு

விஜயம் செய்ய
மறவாதீர்கள்

சுத்தமான
இனிய
சைவ உணவு

நறுமணம் மிகுந்த
காப்பி, தேநீர்
பழரசு பானம்.

V

பிராமணர் கிளப்

அறிவுக்கு விருத்தியளிக்கும்
பத்திரிகைகள், புத்தகங்கள்

(Prop. S. ஜெகநாதன்)
ஸ்டேசன் வீதி : சுன்னாகம்

சக்தியாகப் பரிணமித்து ஈற்றில்
ஒளியாகின்றது. இரசாயனப்
பொருள்களின் வலிமை குறைந்து
விட்டால், இரசாயன மாற்றத்தின்
தீவிரம் குறைந்து, அதன் விளை
வாக இரசாயனச்சக்தி மின்சக்தி
ஆகியன குறைந்து விடுகின்றது.
இதனாலேயே, நீண்ட உபயோகத்தி
னால் "பற்றிசை", குறைந்த ஒளி
யைத் தருகின்றன.

மின்னோட்டத்தின் விளைவாக வெப்
பம் - காந்தம் - இரசாயனம் ஆகிய
விளைவுகளைப் பிறப்பிக்கலாம்.
நகர்ப்புறங்களிலே காணப்படும் மின்
அடுப்புகளிலே வெப்பவிளைவையும்,
துறைமுகங்களிலே பாரத் தூக்கிக
ளில், இரும்பாலான பொருள்களைத்
தூக்குவதற்குக் காந்த விளைவையு
ம், உலேசகங்களை அவற்றின்
சேர்வைகளிலிருந்து பிறப்பிக்கும்
மின்பகுத்தலில் இரசாயன விளைவு
களையும் தொழிற்படுத்துகின்றார்கள்,
இப்படியே மின்னோட்டம் பலவகைகளிலும்
நமக்கு உதவுகின்றது.
நம்மை வாழவைக்கின்றது.

நமது வீடுகளில் ஒளியைப்
பிழப்பிப்பதற்கு மின்னோட்டத்
தையே பயன்படுத்துகின்றோம்.
நகர்ப்புறங்கள் மட்டுமன்றி, நாட்டுப்
புறங்களுக்கும் இப்பொழுது மின்
னோட்டம் வந்துவிட்டது. எனவே
இதைப்பற்றி நன்சிறிந்திருத்தல்
நன்மையாகும். மத்திய நிலைய
மொன்றில் மின்சக்தியைப் பிறப்
பித்து தேவைப்படுமிடங்களுக்கு
செம்பு அல்லது "நிக்குரோம்" கம்
பிகளின் மூலமாக, மின்னோட்டத்
தைச் செலுத்துகின்றார்கள். நமது
வீடுகளிலே செலவளியும் மின்சக்
தியை அளப்பதற்கு, ஒரு கருவி உள்
ளது. அதிலிருந்து மின்சக்திக்

காசன பணத்தை நம்மிடமிருந்து வசூலிப்பார்கள். மத்திய நிலையத்திலிருந்து வரும் மின்னோட்டம் இத்தகைய கருவியினூடாக விளக்குகளுக்குப் பாய்கின்றது. நாம் “சுவிட்சை” போட்டால், பளிச்சென்று விளக்குகள் எரிகின்றன. அதாவது மின்னோட்டம் தொடர்பாகப் பாய்கின்றது.

மின்னோட்டம் நம் கண்களுக்குப் புலப்படாத ஒன்று. அது நமது அடிமைபோன்று நமது பணிகளைச் செய்தாலும், மிகவும் பேராபத்தை விளைவிக்க வல்லது. மின்னோட்டத்தை நமது உடல் பூமிக் குக்கடத்தும் இயல்புடையது. எனவே மின்னோட்டத்தினால் நாம் தாக்கப்படும் வாய்ப்பு இசைவானது, ஆனால் ஆபத்துப் பயங்கரமானது. எனவே மின்னோட்டத்தோடு “விளையாடுதல்” போர்ப்பத்தானது. நம் வீடுகளுக்கு வரும் மின்னோட்டம் பெரும்பாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட வலுவிலேதான் இருக்கும். அன்றேல் அதைக்கடத்தும் கம்பிகள் சேதமுற்று அதனால் வீடு தீப்பிடித்தல் போன்ற நிலை உண்டாகலாம். இந்த விதமான ஆபத்தைத் தவிர்ப்பதற்கும் ஏற்ற வழிவகைகளைக் கண்டிருக்கிறார்கள்.

நமது வீடுகளில் சில சமயங்களில் எல்லாவிளக்குகளும் அணைந்து விடுகின்றனவல்லவா? இது உண்டாவதற்கு இரு காரணங்களைக் கூறலாம். ஒன்று, மத்திய நிலையத்திலிருந்து மின்னோட்டம் வருவது தடைப்படுதல். இதற்கு நாமொன்றும் செய்ய முடியாது. நிலைய நிபுணர்கள் செய்யவேண்டிய வேலை அது. மற்றது மின்னோட்டம் வலுவிற கூடியதாக இருந்து அதன் விளைவாக எல்லாவிளக்குகளும் அணைந்து விடுகின்றன.

இதை நாம் வருமாறு விளக்கலாம்:—

நம் வீடுகளுக்கு வரும் மின்னோட்டம், “மெயின் சுவிட்ச்” (Main Switch) என்னும் அமைப்பின் வழியாகவருகின்றது. இதற்கு அண்மையிலே ஒரு பெட்டி போன்ற ஓர் உபகரணமுள்ளது. இதனால் மெல்லிய செப்புக்கம்பி பொருத்தப்பட்ட பிங்கரன் கட்டைகள் இருக்கின்றன. மின்னோட்டம் இத்தகைய அமைப்பினூடேயாகின்றது. அச்செம்புக் கம்பிகள், ஒரு குறிப்பிட்ட வலுவள்ள மின்னோட்டத்தையே தம் மூடுசெல்ல அனுமதிக்குந் தன்மையன. மேலதிகமான மின்னோட்டம் பாயும்பொழுது அவை எரிந்து தொடர்பற்றுப் போகின்றன. மின்னோட்டமும் பாயாதொழிகின்றது. ஆபத்தும் தவிர்க்கப்படுகின்றது. இத்தகைய மரபெரும் வேலையைச் சிறப்பாகப் புரியும் இச்சிறிய அமைப்பு ப்யூஸ் (Fuse) எனப்படும். இதில் எரிந்த கம்பியை நீக்கிவிட்டு, புதிதாக ஒன்றை இணைத்துவிட்டால் மீண்டும் மின்னோட்டத்தை அனுமதிக்கும் இயல்புடையதாக அது அமைகின்றது. என்னே மனிதனின் சிந்தனாசக்தியின் சிறப்பு!

மின்னோட்டம் பயங்கர ஆபத்தை விளைவிக்கும் இயல்புடையது எனக் குறிப்பிட்டோமல்லவா? அத்தகைய ஆபத்தைத் தவிர்க்கும் மாரக்கங்களை இப்பொழுது பார்ப்போம். மின்னோட்டத்தைக் கடத்தும் கம்பிகள் அணுந்திருந்தால் அவற்றைத் தொடுவது மிகவும் ஆபத்தானது. ஏனெனில், மின்னோட்டம் பூமியை நோக்கி நம்மூடு பாயும்பொழுது, அது வலுக்குறைந்தால் ஓர் அதிர்ச்சியையும், வலு அதிகப் இருந்தால், மாணத்தை

யும் விளைவிக்குமியல்புள்ளது. இப்படியான நிலை ஏற்படாதிருக்க, மின்னோட்டத்தைக் கடத்தும் கம்பிகள் போன்றவற்றை நாம் தொடும் "சங்கடம்" வந்தால் முதலிலே 'மெயின் சவிட்சை' மூடி மின்னோட்டத்தை நிறுத்தவேண்டும். அப்படிச் செய்தபின்னும், ஒரு மரக்கட்டையின்மீது நின்றே அத்தகைய வேலையைச் செய்யவேண்டும். ஆகிலது ரப்பர்க் கையுறை, காலுறை ஆணித்திருக்கவேண்டும். மரமும், ரப்பரும், மின்னோட்டத்தைக் கடத்தாத இயல்புடையன. எனவே தீங்கொன்றும் வராது. மின்னோட்டத்தால் தாக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஒருவனை எக்காரணம் பற்றியும், தொடக்கூடாது ஏனெனில்

கடத்தும் இயல்பை நம் உடல் பெற்றுள்ளதால், அப்படியான ஒருவனை ஆபத்தினின்றும் விடுவிக்கவேண்டும் என்னும் நல்லெண்ணம் குறித்துத் தொட்டால் நாமும் அதே நிலையை யடைந்து விடுவாம். எனவே முதலில் அவனுடைய மின்னோட்டம் பரவதைத் தடுக்கவேண்டும். ஒரு நீண்ட தடிக்கொண்டு அவனை மின்னோட்டத்தோடு தொடர்பற்றவனாக அடித்து வீழ்த்தலாம். அன்றேல் 'மெயின் சவிட்சை' மூடி விடவேண்டும். நின்று காத்தமதஞ் செய்யாது, கணப்பொழுதிலேயே நிதானத்துடன் இவற்றைச் செய்தால் இத்தகைய விபத்துக்களை நாம் தவிர்க்கலாம்.

நிலக் கைவந்
நீலசோப்

MILKWHITE
BLUE
SOAP

பிரகாசமாய்
சுவை
செய்கிறது

மறவா தீர்கள் !

மறவா தீர்கள் !!

யாழ் மார்க்

அலுமினியப்பாத்திரங்களே

அழகும் பிரகாசமும் உழைக்கும் திறனும்
ஒருங்கே அமையப்பெற்றவை.

அலுமினியப் பாத்திரங்கள்

வாங்கும்பொழுது

“ யா ழ் மா ர் க் ”

பாத்திரங்களையே

கேட்டு வாங்குங்கள் .

எப்பொழுதும் எங்கும் கிடைக்கும்.

உள்நாட்டுக் கைத்தொழிலையே

ஆதரியுங்கள் .

தொழிற்சாலை:

யாழ் மெட்டல் இண்டஸ்த்ரீஸ்

250, கே. கே. எஸ் ரோட்,

Grams: 'Metal'

யாழ்ப்பாணம்.

Phone; 260.

இந்தப் பகுதியில் வெளியாகும் ஐந்தாவது கடிதம் இது. 1954-ம் ஆண்டில் கிண்ணியாவிலிருந்து வ. அ. இராசாத்தினம் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள டானியலுக்கு எழுதிய இக்கடிதத்தில் எழுத்தாளர்கட்கும் வாசகர்கட்கும் பயன்தரக்கூடிய பல விஷயங்கள் அடங்கியுள்ளன. இப்படியான கடிதங்களைப் பாதுகாத்து வைத்திருப்பவர்கள் அவற்றை எமக்கு அனுப்பலாம். தேவை முடிந்தபின் கவனமாக அவை திருப்பியனுப்பப்படும்.

இலக்கியக் கடிதங்கள் — 5

குட்டிக்கரச்சி,
கிண்ணியா (கி. மா.)
8-10-54

அன்புடையீர்,

தங்கள் கடிதம் கிடைத்தது. மகிழ்ச்சி. பொருள் பொதிந்த கடிதமாயிருந்தால் எத்தனை பக்கங்கள் இருந்தாந்தானென்ன! இலக்கியத்தைப் படிப்பதுபோல ரசித்துப் படிக்கலாம். ஆகவே எனக்கு நீண்ட கடிதம் எழுதுவதற்குத் தயக்கமே வேண்டாம்.

உவமான உவமேயங்களைப் பொறுத்த வரையில் அவைகளை அதிகமாகக்கையாளக்கூடா தென்று யார் சொன்னது? உவமானமே கிழக்கு நாட்டாரின் தனிப் பண்பாகும். இனிமேல் உலகில் இவனைப்போன்ற ஞானி பிறக்கப்போவதில்லை என்று வர்ணிக்கப்பட்ட சலமோனின் கிரீத்தனைகளைப் படித்திருக்கிறீர்களா? பைபிளைப் படித்திருக்கிறீர்களா? இவைகள் சமயக் கிரீத்தனைகளாக இருக்கலாம்.

ஆனால் இவைகளிலுள்ள இலக்கியச் சுவையினை உலகிலுள்ள எந்த விமர்சகனுமே மட்டமாகச் சொல்ல மாட்டான். வரிக்குவரி இவைகளில் உவமானந்தானே இருக்கிறது. இதனால் அவை மட்டமான இலக்கியங்களாகி விட்டதா? நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் உவமானங்களும் உருவகங்களும் இவையின் தனிப்பெருஞ் சிறப்பாக இருக்கிறது.

ஒருவேளை இவையெல்லாம் பழைய கதைகள், புதிதாக இலக்கியத்தில் உவமானங்கட்கு இடம் இருக்கின்றதா என்ற கேள்வியை எழுப்பலாம்! காண்டேகரின் கருகிய மொட்டைப் படித்திருக்கிறீர்களா? வரிக்குவரி அது உவமானமயந்தானே! அதனால் அதன் இலக்கிய அம்சம் குறைந்துவிட்டதா? சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார் பெரிய பெரிய தத்துவங்களை எல்லாம் விளக்குவதற்கு உவமானங்களைத் தான் கையாள்கிறார்.

இப்படியெல்லாம் இருக்கையில் மக்கட்காக மக்கள் இலக்கியத்தைப் படைக்கும் நாம், அந்த மக்கள் வாழ்க்கையை ஆவதானித்துப் பார்ப்போம். முகம் குருவிப் போயிருக்கும் ஒருவனிடம், எங்கள் வண்டிக்காரன் பேச்சுக் கொடுக்குமே போது “என்ன மச்சான் முகமவாடையில் மூசாப்பு வைச்சாப்போல இருக்கு” என்று கேலியாகக் கேட்கிறான். வேலை செய்யாத குமரீப் பெண்ணைத் தாயொருத்தி, “என்னடி உறிவிச் சொணராட்டம் (உறியில் வைத்த உணவு போல - என்பது கருத்து) அசையாமலிருக்கிற” என்று தான் பேசுகிறாள், இது நமகாதால் நாம் கேட்டுக்கொண்டேயிருப்பது. அப்படியாயின் அதை எழுதுவது பிழையா?

இன்னும் பழமொழிகட்கும் இந்த உவமானங்கட்கும் சம்பந்தமுண்டு. வளமான ஒரு பாஷையில் தான் பழமொழிகள் அதிகமாக இருக்கும். நமது தாய்ப்பாஷையும் ஒரு வளமான பாஷை. ஆகவே நமக்குப் பழமொழிகட்குப் பஞ்சயில்லை. அந்தப் பழமொழிகளில் அநேகம் உவமானமாகவே இருக்கையில் நாம் அதைப் பிரயோகிப்பதில் மட்டுமே என்ன தவறு?

சிவந்த முகம் என்கிறோம். அதையே தாமரை

யைப்போல் முகம் என்கிறோம். இந்த உவமானம்பழ சாகிவிட்டதால் ருசியற்றுப் போய்விட்டது. ஆனால் ஓர் எழுத்தாளன் சிவப்பு முகம் என்பதை ஓர் புத்தம்புதிய உவமானத்தில் சொல்வானாயின் அதில் சிறப்பு மட்டுமல்ல, அந்த எழுத்தாளனின் கற்பனை வளத்தைக்கூடக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. உலகத்துப் பொருட்களை எவ்வளவு தூரத்துக்கு ஆவதானிக்கிறான் என்பதும் அவன் உமானத்திலிருந்து தெரியவரும்.

ஆகவே ‘எல்லாப்படியாலும் எண்ணிலால்’, உவமான உவமேயங்களைச் சரிவரக்கையாளவேண்டும். அதுவே ஒரு தனிச் சிறப்பு என்று தான் நான் எண்ணுகின்றேன். இதை எப்படிக்கையாள்வது என்பதைப் பற்றிச் சிறிது சொல்கின்றேன் — எனக்குத் தெரிந்த வரையில்.

அதற்குத் தங்கள் “உப்பிட்டவரை....” என்ற கதையை எடுத்துக்கொள்கிறேன். மேரி, கற்பாறையில் உருண்டோடிய மத்தளத்தைப் போல் பேசிக்கொண்டேயிருந்தாள். அருமையான, புதிய உவமானம், அதில் குறை சொல்பவர்கள் மத்தளத்தை உருட்டிப் பார்க்கட்டும், முத

லில். இப்படியான உவமாளங்களைக் கையாளலாம்.

இதற்கும் மேலால் மனநிலையை விளக்குவதற்கும் மறைமுகமாகச் சொல்வதற்கும் உருவகங்களைக் கையாளலாம். “வாழ்க்கை” படத்தில் மீனைத் தூண்டிலிற் பிடிப்பதும், “இன்ஸ்பெக்டர்” படத்தில் பூனை பாலை நக்கிக்குடிப்பதும் இந்த உருவங்களாகும்.

தங்கள் கதையில், உள்ளே சென்ற செல்வந்தம் பிள்ளை துப்பாக்கியை எடுத்து அதன் வழுவழப்பைத் தடவிக் கொடுத்தார் என்பது நல்ல உருவகம். ‘இந்தப் பயல்களைச் சுட்டுப் பொசுக்கி விடுவேன்’ என்று அவர் சொல்லாமற் சொல்வது போலிருந்தது. அதேபோலத்தான் கதையின் முடிபான “கொலிவீட் கொலாச்சாரக் காட்சி தெரிந்தது” என்பதும். இது போல இன்னொன்று என்ற மேரியின் எண்ணம் அதிற் புலப்பட்டது.

இதற்கும் மேலாக இன்னொன்றைத் தங்கள் கதையில் ரசித்தேன். ஆனால் பின்னால் ஏமாற்றடைந்தேன். மேர் அவள் கழுத்தை வளைத்துக் கொண்டு பேசினாள். மேலே ஆகாயத்தில் மேகக்கூட்டம் அசைவற்று நின்றது என்றது தான் நான் ரசித்தது. ஆம், மேரியின் அணைப்பில் அவன்

செயலற்றவன் ஆகிவிட்டான் — அல்லது ஆகிவிடுவான் போல இருக்கிறது என்பதற்கு மேகங்கள் அசையாமல் நின்றது மெத்தப் பொருத்தமானதுதான்.

ஆனாலும் அவன் தன் தந்தைக்கு உப்பிட்டவர்களை யெண்ணி அவள் பிடியினின்று விடுபட்டான். தன் எண்ணத்தைத் தைரியமாகச் சொல்கின்றான். அப்போது மேலே அசையாமல் நின்ற மேகம் ஓடியிருக்கவேண்டும் — என்றுதான் எழுதவேண்டும். தாங்கள் அப்படி எழுதவில்லை. சந்திரனைப் பற்றி அவ்விடத்தில் எழுதியிருந்தீர்கள். அதற்குத்தான் நான்துக்கப்பட்டேன். மேலும் மேகம் ஓடியது என்றமட்டும் எழுதியிருந்தால்....

ஆம், இப்படியான உருவகங்கள் ரஷ்யக் கதைகளில் அதிகமாக இடம்பெற்றிருக்கின்றன. இந்த உருவகங்களே அக்கதைகட்கு ஓர் தனிச்சிறப்பைக் கொடுக்கின்றன என்பது என் துணிவு.

இன்னும் இந்த உவமாளங்களைச் சொல்லப்போனால், பழைய இலக்கியத்திற் “கல்பொரு சிறு நுரையார்” என்றொருவர் இருந்தார். அவர் ஒரு பாடலில், கல்லில்மோதி நுரைகின்ற இந்த நுரையைப் யோல நம காதலும் அழிந்து

விடும் என்று தலைவி சொல்வதாக எழுதிவிட்டார். இதன் காரணமாகவே அவர் இயற்பெயர் மறந்துபோய் கல்பொரு சிறு துரையார் என்ற பெயரே சொந்தமாகி விட்டது என்றும் புது உவமானங்கட்குத் தமிழர்கள் எத்தனை தாரம் மதிப்புக் கொடுத்திருந்தார்கள் தெரியவரும். நாம் படைப்பதும் இலக்கியம். அது பெருக்கல் வாய்ப்பாடல்ல. ஆகவே அதில் உவமான உவமேயங்களும் உருவகங்களும் தாராளமாக வரலாம்.

இன்னும், கதையிலே காதலைப்பற்றி என் முதற்கடித்திலே எழுதியிருந்தேன். நீங்களும் எழுதியிருந்தீர்கள் உடற்கவர்ச்சிதான் காதலுக்கு அதிவாரம் என்று தான் நானும் கருதுகிறேன். ஆனால் காதல் என்றால் அதில் ஏதோ நமக்கு மேற்பட்ட சக்தியும் இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் காதலைக் கதைகளிற் புகுத்துவது எனக்குப் பிடித்தமில்லாமலிருப்பது ஏனென்றால் அது "காதல்" என்ற வார்த்தையை வைத்துக்கொண்டு நமது புதுக் கதாசிரியர்கள் படுத்துகிற பாடுதான். 'உடற்பசியை'ப் பொருளாக வைத்துக்கொண்டு எத்தனை குப்பைக் கதைகள் வெளிவந்து விட்டன! அவைகட்குத்தான்

என்ன கவர்ச்சிகரமான அட்டைப்படம்! ஐயையோ என்றோ பார்க்கச் சிக்கவில்லை. இந்தக் கதைகளால் மக்களுக்கு ஏதும் பயன் ஏற்பட்டதா? நமது மொழி வளம்பட்டிருக்கிறதா? என்றெல்லாம் கேட்டால் என்ன பதில்கிடைக்கும்? உலகம் உண்டான காலந்தொட்டே மனிதனால் விளங்க முடியாத புதிராயிருக்கும் இந்த விஷயத்தை விரசமின்றி எழுதக்கூடாதா? முடியாவிட்டால் ஏன் தொல்லைப்படவேண்டும் என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். சமுதாயத்திற்கு நன்மை செய்ய முடியாவிட்டால் ஏன் தொல்லைப்படவேண்டும் என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். சமுதாயத்திற்கு நன்மை செய்ய முடியாவிட்டால் தீமையாவது செய்யாமலிருப்போமே.

அன்றியும் உலக இலக்கியத்தில் சிரஞ்சீவித்துவம்பெற்றிருப்பது இந்த உடற்பசியின்மேல் எழுதப்பட்டவைகளா? அல்லது வேறேதுமா? சிரஞ்சீவித்துவம் பெற்றிருப்பவை எவை? நீங்களே கேட்டுப் பாருங்கள் இப்படியெல்லாம்!

இந்த உடற்பசியை, மனிதனின் மிருகத் தன்மைபைச் சித்தரித்து மாப்பசான் வெற்றி பெற்றிருக்கலாம். ஆனால், காதலிற் புனிதமா

னது ஒன்று இருக்கிறது என்பதை அவனே ஒப்புக் கொள்ளவில்லையா? அவன் "இன்பம்" என்ற தலைப்பில், தூய காதலைப்பற்றி ஓர் அருமையான கதை எழுதியிருக்கிறானே! அவனையும், நம்நாட்டு "உடற்பசியை" எழுதும் எழுத்தாளர்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இவர்கட்கும் அவனுக்கும் எத்தனை தூரம்! அத்தோடு அவன் காலத்திற் பிரான்ஸ் இருந்த நிலைக்கு நம் நாடு ஒருக்காலமும் வந்து விடாது என்று நான் நம்புகிறேன். இந்த உடற்பசியைப்பற்றி எழுதத் துணியும் எழுத்தாளர்கள், முதலில் நமது எழுத்தாளர் "இலங்கையர்கோன்" எழுதிய "மேனகையைப் படித்துப் பார்க்கட்டும்! அப்படி எழுதப்பட்டால், உடற்பசியைப்பற்றியார் எழுதினாலும் ஆயிரத்தடவை எழுதட்டும்!

எப்படியாயினும், ஆங்கில விமர்சகர்கள் இன்னமும் தங்கட்கு நல்ல காதற் கதைகள் கிடைக்கவில்லையென்று கவலைப்படுகிறார்கள்

ளாம் நம்மிடையிலும் இன்னும் ஆயிரம் கதைகள் வரட்டும். ஆனால் அவை நம் சமூகத்தின் பண்பை வளர்க்கட்டும். நம்மொழியை வளம்படுத்தட்டும் என்பதுதான் என் பிரார்த்தனை. என்னைப் பொறுத்த வரையில் இப்படி என்னால் எழுத முடிந்தாற்றான் நான் காதற் கதையை எழுதத் துணியேன்.

சரி! இந்த இரண்டு விஷயமும் இப்போதைக்குப் போதும். இனி, அடிக்கடி தங்கட்கு எழுதுவேனே. போட்டிக்கு முன்னரும் "நழகேசரி"க்குக் கதையனுப்பிப் பாருங்கள். பிறநாட்டுக் கதைகளையும் வாசித்து, உலக இலக்கியத்தின் போக்கை அறிந்துகொண்டு புதிதாக எழுத முயல வேண்டும். சிந்தனை எப்போது வருகிறதோ அப்போதே எழுதிவிட வேண்டும். பிரசுரித்துக் கொள்ளலாம், என்றைக்காவது.

தங்கள்

வ. அ. இராசரத்தினம்

S. SINNATHURAI & BROS,

786 கல்கி பீடி

Importers & Exporters,

Sole Agents For

786 Kalki Beedies

நீங்கள்

உல்லாசமாகப் புகைப்பதற்கு

786 கல்கி பீடிகள்

சிறம் பீடிப் புகையிலை, பீடி இலை

மொத்தமாகவும்

சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ச. சின்னத்துரை அன் பிறதர்

39, K. K. S. ரோட் : : யாழ்ப்பாணம்.

கிளை:-

44, 2-ம் குறுக்குத் தெரு :: கொழும்பு

தொழிற்சாலை:-

118/12, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு :: கொழும்பு

உங்கள் பற்களை
 நோயிலிருந்து காப்பாற்றுங்கள்
 ஆயுள்வேதமுறையில் தயாரான
 ஸ்ரீ அம்பிகா

கல்நார் பற்பொடியை

உபயோகியுங்கள்

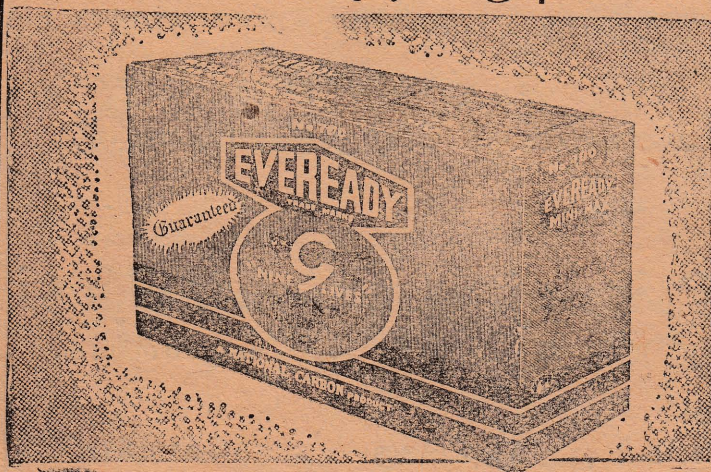
பற்கூச்சம், முரசு கரைதல், கிருமி அரித்தல்
 முதலியவற்றைத் தடுக்கின்றது; நறுமணங் கொண்டது.

ஒரு பைக்கற் விலை 15 சதம்.

இலங்கை முழுவதற்கும் விற்பனையாளர்கள் தேவை
 விபரங்களுக்கு:

மங்களாம்பிகா ஆயுள்வேத வைத்தியசாலை
 வட்டுக்கோட்டை.

26 % நீடிய ஆயுள்

புதிய

எவ
 ரெடி

நேடியோ
 பற்றி
 யுடன்
 தங்கநிற
 அடையா
 ளத்தைப்
 பாருங்கள்.

இது
 உத்தர
 வாதமளிக்
 கும்.

மஹாதேவன்ஸ் லிமிடெட்

பாங்ஷல் வீதி,

::

கொழும்பு

பு...! பு...!!

— தாண்டவக்கோன் —

க. சரஸ்வதி, திருக்கோணமலை.

கே: “பட் பட்” டின் நோக்கத்தைக் கூறுவீர்களா?

ப: நகைச்சுவையும் நல்ல கருத்தும் கலந்தென்றும் பகையுணர்ச்சி நீக்கும் பட் பட்.

எம். எஸ். தங்கையா,
பாதுக்க குறுப், பாதுக்க.

கே: கட்டிய கணவர்களையே கண்ணில் விரலைவிட்டு ஆட்டிவிடும் பெண்கள் யாருக்குப் பயப்படுவார்கள்?

ப: தமது குழந்தைக்கு! அந்த விரல்களைக் கடிக்கும் உரிமையும், துணிச்சலும் அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்குத்தான் இருக்கின்றன. அதுமட்டுமல்ல, அம்மாவின் அடங்காப்பிடாரித்தனத்தைப்பற்றி எக்கச்சக்கமான வேளைகளில் தமது மழலை மொழியில் உளறியும் விடுவார்களல்லவா இந்தக் குழந்தைகள்!

மு. கனகலிங்கம்,
களபூமி, காரைக்கர்.

கே: உயர்ந்த சிந்தனைகளின் பிறப்பிடம் எது?

ப: சிறந்த அறிஞர்களின் கனிந்த நெஞ்சம்.

கே: லஞ்சம் வாங்கும் அதிகாரிகளைப்பற்றி என்ன நினைக்கின்றீர்கள்?

ப: காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக் கொள்பவர்கள்; கையோடு பிடிபட்டவுடன் காலில் விழுபவர்கள்!

கே: உலகத்திலேயே மிக மிருதுவானது எது?

ப: பெண்களின் கன்னம் என்று பலர் சொன்னார்கள்; என் திருமதியைப் பார்ப்பதற்குமுன் நானும் அதைத்தான் நம்பினேன்!

கேசன், ஆரவயல்பிட்டி, வேலளை

கே: அமைதி யாருக்கு இன்பத்தையும், யாருக்குத் துன்பத்தையும் கொடுக்கின்றது?

ப: சொற்பொழிவாளருக்கு இன்பத்தையும், செய்திப் பத்திரிகை நிருபருக்குத் துன்பத்தையும்.

“இளையோன்”, ஏறலியக்கொடை

கே: காதலித்த காதலியிடம் சீதனம் கேட்கும் ஆண்கள் மிருகமா? அல்லது அறிவுடைய மனிதரா?

ப: சீதனம் கேட்கும் வழக்கம் மிருகங்களிடமும் இருக்கின்றதா? மனிதர்களிடம் மட்டும்தான் இருக்கின்ற தென்றல்லவா நினைத்தேன்!

கே: தான் விரும்பும் ஒருத்தியைக் காட்டிலும் தன்னை விரும்பும் ஒருத்தி தான் வாழ்க்கைக்கு ஏற்றவள் என்பது உண்மைதானா?

ப: ஆமாம், உண்மைதான். அறிஞர் ஒருவரின் பொன்மொழி இது, இதை மறக்காதிருந்தால் பூலோகத்திலே சுவர்க்கத்தைக் காணலாம்.

இரா. அழகரெட்ணம்,
மெயின் வீதி, வாழைச்சேனை.

கே: கேள்வி இல்லாதவற்றிற்குப் பதில் என்ன தாண்டவக் கோளுரே?

ப: — — — !

சிங்கம், பெருமாள்கோவில் தெற்கு
ஒழுங்கை, யாழ்ப்பாணம்.

கே: ஒரு வளரும் எழுத்தாளன் விரும்புவது என்ன? வேண்டு வது என்ன? அடைவதற்கு வழி என்ன?

ப: புகழ், திறமை, முயற்சி!

கே: தமிழ்வாணனைப்போல் நானும் அதிக பட்டங்களை வைத்துக் கொண்டால்.....?

ப: ஏன், மேல்நாட்டு நூல்களைத் தமிழ்ச் சூழ்நிலைக்கு மாற்றும் திறமை உங்களுக்கு வந்துவிட்டதோ?

கே, குஷிநாதன், களபூமி
காரைநகர்.

கே: மனிதனால் செய்ய முடியாதது எது?

ப: தன்னைப் போன்ற ஒரு மனிதனை உண்டாக்கவும் முடியாது; தன்னையே முற்று முழுதாக மறக்கவும் முடியாது; முடியாது

என்ற சொல்லை வாழ்க்கை அனுபவங்களிலிருந்து எடுக்கவும் முடியாது.

கே: குற்றத்தை மறைப்பதில் சாமர்த்தியம் பெற்றவர்கள் ஆண்களா? பெண்களா?

ப: பெண்கள்தான். சந்தேகமில்லை. குற்றம் செய்த பெண்கள் அழுதால் எமக்கு அவர்கள் மீது அனுதாபம் பிறக்கும்; சிரித்தால் கவர்ச்சி நிறைந்திருக்கும். ஆனால், குற்றம் செய்த ஆண்கள் அழுதால், ஆத்திரம்தான் ஏற்படும்; சிரித்தாலோ, அசடு வழியும்!

ம. கணபதிப்பிள்ளை, தபால் காரி
யாலயம், நெடுங்கேணி.

கே. ஒரு பெண்ணின் உள்ளத்தை அறிவது எப்படி?

ப: உங்கள் முதுகில் பலமிருந்தால் விழியாலே மொழிபேசிப் பார் கலாம்; நெஞ்சிலும் துணிவிருந்தால் கடிதத்தையே அனுப்பலாம்!

S. கச்சி முகம்மது, சின்ன சிப்பிக்
குளம்.

கே: பத்திரிகையில் அல்லது வாடுலியில் தங்கள் பெயர் வெளிவரவேண்டும் என ஒரு சிலர் விரும்புகிறார்களே, ஏன்?

ப: பத்திரிகையில் பெயர் வெளியானவுடன் எழுத்தாளனாகவும், வாடுலியில் பெயர் அறிவிக் கப்பட்டவுடன் கலைஞனாகவும் ஆகிவிடலாம் என்ற தவறான எண்ணத்தினால்.

ச. கௌரி, நல்லூர்

கே: எங்கள் பாடசாலையில் தற்போழுது கட்டடங்கள் எல்லாம் அதிகரிக்கின்றன, அதற்குத் தாங்கள் ஏதும் உதவியளிப்பீர்களா?

ப. நான் வந்து பிரயோசனமில்லை. இளம் பெண்களைத் தன் வலையில் விழுத்தும் நோக்கத்துடன் தான் ஒரு பத்திரிகையின் ஆசிரியர் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பானத்தில் ஒருவர் திரிகிறார். அவரை அழைத்து ஏதாவது பேசவையுங்கள். கட்டடத்திற்குப் போதுமான கல்கிடைத்துவிடும்!

மு. வ மாணிக்கவாசகர் வேலணை.

கே: "சுதந்திரன்" சிவநாயகம் இப்போது வீரகேசரியிலாமே?

ப: இல்லையே! "தமிழன்பம்" சிவநாயகமல்லவா "வீரகேசரி"யில் இருக்கின்றார்!

இராமன் நாயர், பாலத்துறை, கொழும்பு.

கே: கன்னடத்துப் பைபங்கிளி சரோஜா தேவிக்கு நான் முத்தமிடக் கனவு கண்டேனே?

ப: இன்னும் சிறிது தூங்கியிருந்தால் முதுகில் இரண்டு வாங்கியதாகவும் கண்டிருப்பீர்!

ஏ. எச். யூ. பரீதா, கம்பளேரூட், பேராதனை.

கே: இலங்கை வாறெலி வர்த்தக் ஒலிபரப்பில் இந்த லேகியம் சாப்பிடுங்கள், அந்த லேகியம் சாப்பிடுங்கள்; என்று கூறுகிறார்களே, நாங்கள் எந்த லேகியத்தை வாங்கிச் சாப்பிடுவது?

ப: இந்தக் காலத்துக் காதலைப் போல், லேகியம் என்றால் என்ன கிள்ளுக்கீரையா, அவர்கள் சொல்கின்றார்களே என்பதற்காக வாங்கிச் சாப்பிடுவதற்கு? உங்களுக்கு ஏதாவது நோய் ஏற்பட்டு, லேகியம் எதனாலாவது அதைக் குணப்படுத்தலாம் என்றால்லவா அதை வாங்கிச் சாப்பிடவேண்டும்!

இரா. பாலச்சந்திரன், நவாலி.

கே: எவர்களுக்குத் தனிமையிடம் தேவை?

ப: ஆக்கத் தொழில் புரியும் கலைஞர்கட்கும், ஆண்டவனை நினைந்துருகும் அடியவர்கட்கும், அடுத்தவன் பணத்தை அபேஸ் செய்யத் திட்டமிடும் அன்பர்களுக்கும், தனிமை தேவை.

ஆறுமுகம் ராஜா, கன்னியா, திருமலை.

கே: சில தூரம் வெயிலில் நடந்து விட்டு வீட்டிற்குள் நுழைந்ததும் ஒரே இருட்டாக இருக்கிறதே, இதற்குக் காரணத்தைக் கூறுவீர்களா?

ப: வெயிலில் நிற்கும்போது அதிக ஒளி காரணமாக, கண்மணிகள் சுருங்குகின்றன. உடனடியாக வீட்டிற்குள் நுழையும்போது வீட்டினுள் இருக்கும் ஒளி

போதாமையால், கண்மணிகள் விரிகின்றன. ஆனால் அவை விரியும் அளவிற்குத் தேவையான ஒளி அங்கே இருப்பதில்லை. ஆகவேதான் இருட்டிற்குள் இருப்பதைப் போன்ற உணர்ச்சி ஏற்படுகின்றது. ஒரு சில விநாடிகளுக்குத்தான் இந்த நிலை, கிடைக்கும் ஒளிக்கேற்பக் கண்மணிகள் மிக விரைவிலேயே தங்களை மாற்றியமைத்துக்கொண்டுவீடும்.

க. அருட்பிரகாசம், இந்துக்கல்லூரி, இரத்மலாளை.

கே: “வீரகேசரி”யில் வெளியான “ஓசி திலகம்” தேனாடனும், கலைச்செல்வியில் வெளியான ஓசி திலகம் என். எஸ். அருள்ராசாவும் ஒருவர்தானா?

ப: ஒருவரேதான்! புதிய எழுத்தாளரல்லவா? பத்திரிகையில் தன் கட்டுரை விரைவில் இடம் பெறவேண்டும் என்ற ஆவல் காரணமாக இரண்டு பத்திரிகைகட்கும் அனுப்பி வைத்துவிட்டார். இனிமேல் இப்படி நடந்து கொள்வதில்லை யென்ற உறுதியைத் தெரிவித்து நமது ஆசிரியருக்கு எழுதியுள்ளார்.

E. சற்குருநாதன், வேலளை கிழக்கு.

கே: அஷ்டக் கிரக சேர்க்கையால் உலகம் அழிந்துவிடும் என்றார்களே, உலகம் அழிந்து விட்டதா?

ப: உலகம் அழியும் என்று யார் சொன்னார்கள்? பாரதூரமான

தீங்குகள் ஏற்படலாம் என்று தானே சொன்னார்கள்! நாம் கூட இலங்கையில் விழிப்புடன் இருந்திருக்காவிட்டால் ஒரு மாபெரும் சதி வெற்றிபெற்றிருக்குமே!

கே: ஜெமினி கணேசன், சாவித்திரி ஜோடியாக நடத்த முதல் படம் என்ன?

ப: மனம்போல் மாங்கல்யம்! அந்தப் படத்துடனேயே அவர்களுடைய மனம்போல் மாங்கல்யமும் கிடைத்துவிட்டதே!

பொ. சண்முகநாதன், சங்குவேலி தெற்கு, மானிப்பாய்

கே: நீச்சல்வீரர் நவரத்தினசாமி இப்பொழுது என்ன செய்கிறார்?

ப: இப்போதும் நீந்திக்கொண்டு தான் இருக்கின்றாராம்! ஆனால், கடல் தண்ணீரில்லல்!

கே: தமிழினத்தை எல்லா வழியாலும் காட்டிக் கொடுக்கும் சில பிரமுகர்கள் கடவுள் பக்தியில் மட்டும் முன்னுக்கு நிற்பதேன்?

ப: கடவுளையும் தன்னைப் போல் பாவித்த கண்ணப்பரைப் போன்றவர்கள் அவர்கள்! காட்டிக் கொடுப்பதாலும் கைக்கூலி பெறுவதாலும் தாம் திருப்தியடைவதுபோல், தம்மையே காட்டிக்கொண்டு நிற்பதாலும், பழம், பாக்கு, வெற்றிலை கொடுப்பதாலும் கடவுள் திருப்திப்படுவார் என நினைக்கின்றார்களோ?

S. கந்தவனம், பிரதான வீதி
மல்லாகம்.

சே: நான் மணவானவன். ஒழுங்கற்ற செயல்களில் ஈடுபடுபவன் அல்லன். இருந்தும் நான் இளம் பெண்களுடன் கதைப்பதையோ சிரிப்பதையோ அவள் அறவே வெறுக்கிறாள். பெண்கள் பொதுவாகச் சந்தேகப் பிராணிகளா?

ப: தங்கள் மனைவியில் தவறில்லை என்றே நினைக்கிறேன். கல்யாணமான உங்களுக்கு இளம் பெண்களுடன் என்ன கதையும் சிரிப்பும் வேண்டிக் கிடக்கிறது. சுழகமான இல்வாழ்க்கையைத் தாங்கள் விரும்பினால் சிரிப்பையும் கதைப்பையும் தங்கள் மனைவியுடனேயே வைத்துக் கொள்வது நல்லது.

எஸ். எம். இரத்தினம், பதுளை

கே: பெண்கள் உடற்பயிற்சி செய்வது பற்றித் தங்கள் கருத்தென்ன?

ப: அவர்களுக்கென அமைந்த சில பயிற்சிகளைச் செய்வதை நான் ஆதரிக்கிறேன். பொருத்தமற்ற, தேவையற்ற உடற்பயிற்சிகளைச் செய்தால், இலங்கையை இராமாயண காலத்திற்குக் கல்லவா கொண்டுபோய்விடுவார்கள்!

எஸ். எம். இராமையா, கட்டுக்கலை, கண்டி,

கே: நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு எனக்கு இப்போது ஒரு மகன்

பிறந்திருக்கிறான். என்ன பெயர் வைக்கலாம்?

ப: “க” வரியில் தொடங்கும் எந்தப் பெயரையாவது வையுங்கள். இன்று உலகத்தின் எதிர்காலமே இந்த வரியில் பெயரை வைத்துள்ளவர்களில்தான் தங்கியிருக்கின்றது — கென்னடி, குருஷ்சேவ், கிருஷ்ணமேன்! ஏன் எங்கள் தேசாதிபதிகளான இரண்டு இலங்கையர்களும் இந்த வரியைச் சேர்ந்தவர்கள்தானே!

சே: புதிதாக வீட்டிற்கு வரும் ஆண்களை மாமா என்று அழைக்கும்படி குழந்தைகட்குச் சொல்கின்றார்களே, ஏன்.

ப: மாமா என்று அழைப்பது சுலபம். சின்னஞ்சிறு குழந்தைகள் கூட, மாமா என்ற சொல்லைக் கஷ்டமின்றிச் சொல்லும். குழந்தையின் தாயைச் சகோதரியாகவே கருதவேண்டும் என்பதையும் வருபவர்க்கு மறைமுகமாகச் சொல்லிக் கொடுக்கின்றார்களோ!

க. இராஜரத்தினம், கிறிஸ்தவக் கல்லூரி, அச்சுவேலி.

கே: சாணத்தை வாரி “பாசமலர்” வால் போஸ்டரில் சிவாஜியின் முகத்திலடித்த கைகூடக் கழு வாமல் “பாசமலர்” பார்க்கடிக்கட் பெற ஓடுகிறார்களே இவர்களை எப்படி அழைக்கலாம்?

ப. பாரபட்சமற்ற கலாரசிகர்கள் என்று! சிவாஜியைத்தான் பிடிக்காதே தவிர, அவருடைய சிறந்த நடிப்பையல்லவே! எழு

துபவர் எந்தக் கோஷ்டியைச் சேர்ந்தவர் என்பதை மனத்தில் நிறுத்திக்கொண்டு, விமர்சனம் என்ற பெயரில் அவருடைய எழுத்தை எடை போட முயலும் விமர்சகர்களிலும் பார்க்க, இந்தக் கலாரசிகர்கள் மேலானவர்களல்லவா?

ஆர். தர்மதுரை, கொட்டாஞ்சேனை.

கே. இந்தியத் தேர்தல் முடிவுகளைப்பற்றித் தாங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

ப. பலரும் எதிர்பார்த்தபடி காங்கிரசுக்குத்தான் வெற்றி கிட்டியிருக்கின்றது. இது மகிழ்ச்சிக் குரிய விஷயந்தான். ஆனால், கேரளத்திலும் தேர்தல் நடந்து அங்கே பொதுவுடைமைக் கட்சியும், தமிழ் நாட்டில் தி. மு. க. வும், பிஹாரில் சுதந்திரக் கட்சியும் வெற்றி பெற்றிருந்தால், நான் இன்னும் அதிகமாகமகிழ்ந்திருப்பேன். தவப்புதல்வர் நேருஜியின் தனிப்பெருந் தலைமையில் பாரதம் பீடுநடை போடும் நேரத்திலேயே இப்படியான சில பரிசோதனைகட்கும்

இடங் கொடுப்பது நல்லதல்லவா?

ச. கிரிவாசன், வேலணை 7

கே. திருக்குறளில் தங்களைக் கவர்ந்த குறள்?

ப. “பணியுமாம் என்றும் பெருமை, சிறுமை அணியுமாம் தன்னை ளியந்து”

என்ற குறள்தான் என்னை அதிகமாகக் கவர்ந்துள்ள குறள். இப்போதுள்ள சில பத்திரிகை ஆசிரியர்கட்கும் எழுத்தாளர்கட்கும் இந்தக் குறளைத்தான் நாம் அடிக்கடி நினைவூட்ட வேண்டியிருக்கின்றது!

அறிவுழகன், கடுகாஸ்தோட்டை. கண்டி.

கே. தங்களைத் திட்டிக்கொண்டுவந்த என் நண்பன் நேற்றுத் திடீரென்று இறந்துவிட்டான்?

ப. அவருடைய ஆன்மா சாந்தியடைக!

கேள்விகேட்பவர்கள் கீழேயுள்ள முகவரியை வெட்டி, அஞ்சலட்டையில் ஒட்டி அனுப்ப வேண்டும்.

தாண்டவக்கோன்

மே/பா கலைச்செல்வி

226, கே. கே. எஸ். வீதி

யாழ்ப்பாணம்.

உருவநியமனவர்கள்

மு. தனையசிங்கம்

கனிமண்ணிலிருந்து சட்டி பாணை தான் சமைக்கலாம். காவியம் செய்ய முடியாதது, இருப்பைப் பொறுத்துத்தான் ஏற்றமும் வளர்ச்சியும். அது இயற்கை. எழுத்தாரளன் ஆவதும் அந்த இயற்கையின் அடிப்படையில்தான்.

இயற்கையாகவே ஒருவனிடம் அந்தத் திறமை இருக்கவேண்டும். வெளி அனுபவமும் வசதிகளும் அதைத் திருத்துமீட தவிர ஒருவனிடம் திணிக்காது. வெளியிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுவது செயற்கையான வெறும் வெளிவேடமாகவே நின்றுவிடும். இயற்கையை எட்டாதது முறகுணர்ச்சியை அடிப்படையாக வைத்த கலைகளின் மட்டுமல்ல ஜடப் பொருள்களில் கூட இந்தச் செயற்கை இயற்கையை வெல்வதில்லை. எத்தனைதான் மின்னினாலும் செயற்கை வைரம் இயற்கை வைரத்துக்கு இரண்டாவதேதான். என் அனுபவத்தில் கண்ட வேறு ஓர் உண்மை இங்கு இன்னும் பொருந்தும். தமிழில் சிறப்புப் பட்டம் பெற்ற ஒரு காரணத்துக்காகவே தமிழில் சுயமாகப் படைக்கும் துறையில் இறங்கியவர்கள் வெறும் இரண்டாந்தர யந்திரவிமர்சனப் படியிலேயே நின்றுவிடுகிறார்கள். கீழே இறங்கி அதன் ஆழத்தைத் தேசட அவர்களால் முடிவதில்லை. காரணம் படிப்பது என்பது வேறு. படைப்பது என்பது வேறு. உடலின் உள்ளே உள்ளத்தின் ஆழத்திலே அந்த விசேஷ திறமை இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான்

ஒருவன் சுயமாகச் சிருஷ்டிப்பது ஒரு இருக்கமுடியும்,

எனவே என்னை நல்ல ஓர் எழுத்தாளன் என்று நீங்கள் கருதினால் [அப்படிக்க கருதவேண்டிய விட்டு விடுங்கள். நான் திணிக்கவில்லை. காலம் சொல்லும்வரை கசத்திருக்கலாம்] அதற்குக் காரணம் என்னிடம் இருக்கும் இயற்கைத் திறமை தான். எனவே என்னை உருவாக்கியவர்கள் என்ற தலைப்பில் மற்றவர்கள் கொடுத்த பட்டியல்களைப்போல் என்னாலும் கொடுக்க இயலாமலிருக்கிறது. காரணம் என்னை உருவாக்கியவன் நானேதான் — அதாவது என்னுள்ளே கிடக்கும் இந்தத்துறையை ஒட்டிய ஒரு விசேஷத் திறமையேதான்.

என்றாலும் அத்துடன் மட்டும் தான் நிறுத்திக்கொண்டால் அது மண்டைக்கர்வம் அல்லது முட்டாள்தனமாகத்தான் இருக்கும். ஏனென்றால் எந்த ஒரு சக்தியும் இந்த உலகில் தனித்து இயங்குவதில்லை. ஒரு தனிப்பட்ட சக்தி இன்னும் பல சக்திகளில் கொஞ்சமாவது ஊன்றிக்கொண்டுக்கொண்ட வளர் கிறது. அந்த வகையில் சொல்ல வேண்டிய ஒருசிலராவது இருக்கத்தான் வேண்டும். இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள்.

நான்கு வருடங்களுக்கு முன்பு பக்கலைக் கழகப் புழுமுடிப் பீட்சையை முடித்துவிட்டு ஊர் சுற்றித் திரிந்த வேளையில் தான் நான் எழுத ஆரம்பித்தேன். அந்த வழியில்

என்னை உந்தித் தள்ளியசற்கு என் இயற்கையான ஆர்வத்தைத் தவிர வேறு யாராவது இருந்தால் அது என் தம்பியாகத்தான் இருக்க முடியும், தீந. மு. பொன்னம் பலம் (தீவரன்); என் தம்பியல்ல. என் இலக்கிய உள்ளத்தின் உயிர்! காதலர்களிடையே கூட அத்தனை பேசுவதற்கு இருக்கிறது. அத்துடன் கடைசியில் அவர்கள் சண்டையேட்டுக் கொள்ளுகிற கூடச் செய்வர். எனவே உவமிக்க முடியாத ஒற்றுமை நம்முடையது. திரு. மு. பொன்னம்பலத்துக்கும் எனக்கு மிடையே அப்படி வளர்கிறது ஒர் இலக்கியப் பரஸம், ஒர் பரஸ்பர உந்தல்!

சுதந்திரனில்தான் என் முதல் முதல் கதை பிரசுரமானது. அந்த வகையில் என்னை சுறிமுடிப்படுத்திய பெருமை (பெருமைப்பட ஏதாவது இருக்குமானால்) சுதந்திரனுக்குத்தான் சொந்தம். எவனோ ஒரு மு. தனையசின்கம் என்ற முறையில் தான் அது பிரசுரிக்கப்பட்டது. அந்த ரீதியில்தான் அதையடுத்த கதைகளும் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இன்னுங்கூட தீந. எஸ். டி. சீவநாபகம் அவர்களை நான் கண்டு கதைத்ததில்லை. நேற்றே முந்தநாளேதான் இரண்டொரு வரி கடிதம் என்ற முறையில் அவர் எனக்கு எழுதியுள்ளார். என்றும் யதார்த்தம் என்றால் என்ன, கருவில்லாமல் கதை எழுத முடியுமா என்ற பச்சைக் கற்றுக்குட்டிகளுக்கும் தெரிந்த 'ட்ருயிஸம்' களின் (Touism) 'டிபூஸன்' கொடுக்கும் ஒருசில பத்திரிகையாசிரியர்களைக் கூட நம் எழுத்தாளர்கள் தலையில் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு கூத்தாடுகிறார்கள் என்றால் வசல் பிடிப்பு எதுவுமில்லாமல் என் படைப்புகள்

வெளிவரத் தொடர்ந்து வாய்ப்புத் தரும் திரு. எஸ். டி. எஸ்ஸன் நான் கைஎடுத்துக் கும்பிட்டாலும் பாதகமில்லை.

சுதந்திரன் என்னை அறிமுகப் படுத்திய காரணத்தால் சில பத்திரிகைகள் எனக்குத்தொடர்ந்து விடாப் பிடியாகக் கதவடைப்புவிழா நடத்துகின்றன. சில விமர்சகர்கள் என் பக்கம் தங்கள் பார்வையைத் திருப்புவதே இல்லை. அந்த நிலையில் பரந்த மனப்பான்மையோடு எனக்குத் தன் பக்கங்களைத் திறந்துவிடும் வீரகேரீயை நான் போற்றத்தான் வேண்டும். ஒன்றரை வருடங்களுக்கு முன் ஒரு நீண்ட நேரலை எழுதி முடித்துக்கொண்டு போன போதுதான் அதன் ஆசிரியர்களை நான் சந்தித்தேன். 'பச்சைப் புதிசு'க்குரிய பரிதாபத்தோடு சிகரட்டை விரல்களிடையே நடுங்க விட்டுக் கொண்டு எல்லாம் தெரிந்தவர் என்ற மேல்விலாசத்தோடு யாரும் அங்கு இருக்கவில்லை. படாடோபம் இல்லாத பேர்வழிகளே என்னை வரவேற்றனர். நாவலை வாங்கிக் கொண்டனர். ஆனால் பின்பு அது மிக நீண்டு இருப்பதால் சுருக்கி எழுதித் தரும்படி அறிவித்தனர். அதை எழுதியபின் திருப்பி எழுதவதே பெரும் சில்லெழுப்பாக இருந்தபோது இன்னுமொருக்கால் சுருக்கி எழுதிப் பின் திருப்பி எழுத எப்படி முடியும்? விஷயத்தைக் கீழே போட்டுவிட்டுப் பின்பு ஒரு வேகம் வந்தபோது திரும்பிப் போனபோது நாவல் எங்கோ மறைந்துவிட்டது! போகிறது போ என்று விட்டுவிட்டேன். என்றாலும் இன்றுள்ள நிலையில் என் முக்கிய முன்னேற்றத்துக்குரிய வழியை அந்தப் பக்கத்தில்தான் நான் பார்க்கிறேன்.

இப்போ உத்தியோகபூர்வமாக என்னை ஓர் எழுத்தாளன் என ஒரு ஏற்றுக்கொள்வது போல் 'என்னை உருவாக்கியவர்கள்' என்ற பகுதியில் எழுதும்படி கேட்டிருக்கிறார்கள். நான் வளர்ந்த பின் இடையில் வந்தாள் கலைச் செல்வி. என்றாலும் அவள் பங்கு பெறும் பங்கு இருந்தும் மிக நன்றி என்று கூறுவதுடன் கலைச் செல்வியின் பங்கைப் பற்றிய பகுதியை முடித்துக் கொள்கிறேன். முகத்துக்கு நேராகவே உண்மையைச் சொல்லிப் பாராட்ட நான்

தயங்குகிறேன் என்பதில் அதன் அர்த்தம். சொன்னால் அதிகமாகச் சொல்லவேண்டும். அவளைப் பற்றி அவ்வளவாக அவளிடமே சொன்னால் கலைச்செல்விதான் வெட்கப்படுவாள். எனவே விட்டுவிடுகிறேன். சொல்லவேண்டியவற்றைச் சிற்பியைக் கண்டால் சொல்லிக் கொள்ளலாம். ஆமாம் கலைச் செல்வியின் ஆசிரியரைக்கூட நான் இன்னும் சந்தித்ததில்லை. இனி நீங்களே சொல்லுங்கள் என்னை உருவாக்கியவர் யார்?

— —

டெலிபோன் நம்பர் 671.

டெலிகிராம் "பேன்ஸ்"

உ ம ர் பி ர த ர் ஸ்

எங்களிடம் உயர்ந்த ரக O. B. மார்க் ஸ்பிரிட்டும் பள்ளிக்கூட உபகரணங்களும், எனாமல், கிளாஸ் சாய்ப்புச் சாமான்கள் மற்றும் இதர சாமான்களும் நிதானமான விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் உங்களைத் திருப்தி செய்வதே எங்கள் நோக்கம்.

உ ம ர் பி ர த ர் ஸ்

44, பெரியகடை,

யாழ்ப்பாணம்.

திண்ணிய நெஞ்சினில்.....!

ச. வே. பஞ்சாட்சரம்

சீரொளி ஞாயிறு
திங்களை, மீன்களை
காருங் கரைத்திடுமா — சுழல்
காற்றுஞ் சரித்திடுமா?

★

நீடும் நிழல்களை,
நீந்தொளிக் கீற்றினை
ஓடும் புனல்தினுமா — மிதந்
தோடுங் கயல்தினுமா?

★

ஆல்கள் மலைகளை
ஆங்கமர் ஆந்தைகள்
கால்கள் அழித்திடுமா — அவை
கைகள் ஒழித்திடுமா?

★

சூர பலந்தனில்
தோயு முளங்களில்
கோர உணர்வெழுமா — நெறி
கோணி நிலம்விழுமா?

இலக்கிய பரம்பரை

வ நடராஜன்

2. இலக்கியப் பொருள்

சில குழந்தைகள் பிறந்தவுடன் இறந்துவிடுகின்றன. பிறக்குமுன் இறந்துவிடும் குழந்தைகளும் உண்டு பிறந்து வளரும் மானிடருள்ளும் எத்தனைபேதம்! தீர்க்கர் யுள் பெற்று வாழுவோர் சிலர். இவ்வாறேதான் இலக்கியங்களும். இவ்வாறு இலக்கியங்கள் அமைவதற்கு அவ்விவக்கியப் பொருளமைப்பே காரணமாகும். இலக்கியப் பொருளின் நித்தியத்துவத்தினாலேயே இலக்கியம் நித்தியத்துவம் அடைகிறது. பொருளின் பூரணத்துவத்தினாலே இலக்கியமும் பூரணத்துவம் அடைகிறது.

எக்காலத்தும் பொருந்தவல்ல பொருள் அமைந்த இலக்கியங்கள் என்றும் நின்று நிலவும். இவைகளே உண்மை இலக்கியங்கள்; மற்றையவை இலக்கியப் பேரலிகள். இலக்கியப்பேரலிகளுள்ளும் கோடிக் கணக்கான பேதங்களுள். மனிதப் பேரலிகளுள் இருக்கும் கோடிக் கணக்கான பேதங்கள் போல. இவையெல்லாம், இருந்தும் இவ்வாத மனிதர்களைப்போன்றவை.

“சென்ற நாற்பதாண்டு காலத்தில் தமிழ் மொழியில் எத்தனை எத்தனையோ வசன நூல்கள், கவிதைநூல்கள் பதினாயிரம் இலட்சம் என்ற கணக்கில் வெளியாகியிருக்கின்றன.

இவ்வளவு நூல்களிலே இன்னும் நூது வருடங்களுக்குப் பின்வரும் தமிழர் சந்ததிகள் படிக்கக்கூடிய நூல்கள் எவையென்று கேட்டால், பாரதியாரின் கவிதைகளும் ராஜாஜியின் கதைகள் கட்டுரைகளுந்தான் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. ஏனெனில், இந்தக் கதைகளில் வரும் பாத்திரங்கள் நம் காலத்து ஸ்திரீகள் புருடர்களையொன்றும் அவர்களைக்கொண்டு விளக்கப்படும் உண்மைத் தத்துவம் முக்காலத்துக்கும் பொதுவானது; சாக்ஷமாணது; அழ்வில்லாதது உண்மைத் தத்துவத்தை விளக்கும் காரணத்தினாலே கதைபின் ஓட்டமும் சுவையும் துறைந்துவிடா”.

இவ்வாறு காலஞ்சென்ற பிரபல இலக்கிய ஆசிரியரான ‘கல்கி’ அவர்கள் எழுதியிருக்கின்றார். இப்பகுதியில் எது எவ்வளவுக்கு உண்மையென்பதை திட்டவாட்டமாகக் கூற முடியாவிட்டாலும், உண்மைத் தத்துவம் முக்காலத்துக்கும் பொதுவானது; சாக்ஷமாணது, அழ்வில்லாதது என்பன இலக்கிய கருத்தாக்கனால அப்படியே ஒப்புக் கொள்ளப்படவேண்டியன, இலக்கியத்தின் நிரந்தரத்துவம், சிறப்பு என்பன இந்த அடிப்படையிலேயே தங்கியுள்ளன என்பது மனக்கூக முடியாத உண்மை. இந்த அடிப்படைக்குக் கொடுக்கப்படும் உருத்தேற்றங்கள் காலப்போக்கில் மாற்றமடையலாம். அவை காலகதியில் முதுமையடைந்த-சுருக்கம் விழுந்த

உடல்களாகக் காணப்படலாம். அவை முதுமையடைந்த உருவம் உடையனவேனும் இளமையான (உயிர்), பொருள் உடையன. விரும்பினால் அப்பொருளுக்கு இளமையான, காண்பதுக்கேற்ற உரு அமைக்க முற்படலாம்,

இலக்கியம் மனித வாழ்வின் ஊண். இதனாலேயே இலக்கியப் பொருளின் மூலம் நிரந்தரமானது எனக் கூறவேண்டியிருக்கிறது. இலக்கியப் பொருளின் இலட்சியம், 'மனிதன் எப்படி வாழ்கிறான்' என்பதைக் கூறுவதன்று. 'எப்படி வாழவேண்டும் என்பதைக் கூறுவதுதான். இலக்கியத்தின் உதவியினாலேதான் மனித சமுதாயம் நாகரிகம் பெற்றது.

"தருமத்தை எவ்வளவோ உபதேசித்தேன்; இரண்டு கரங்களை யுந் தூக்கி, 'சத்தியம்', 'சத்தியம்'; 'தருமமே எல்லாவற்றுக்கும் வழி', அதை விடுத்தால் ஏதும் இல்லை; என்று கதறிக் கதறி ஓய்ந்து போனேன். இனி, ஹரியின் கதையைச் சொல்லி மக்களைச் சீர்ப்படுத்தப் பார்க்கிறேன் என்றார் வியாசர்" இவ்வாறு ராஜாஜி கூறுகிறார்.

இலக்கியம் மக்களை வழிப்படுத்த, தூய வழியிற்செல்ல வழிகாட்டும், சத்தியம் முதலிய நிரந்தர உண்மைகளைத் தெரிவிப்பது. இத் தெரிவிப்பு, நேர்முகமாகவே மறைமுகமாகவே நிகழலாம். நேர்முகமாக இவற்றைக் கூற முற்படுவன நீதி நூல்கள். இவை மக்கள் மனதுக்குக் கவர்ச்சி தரா. அதை நேரே நீதியாக உரைவல்லல் ஒரு சிலரே. 'வெய்ய கர்மப் பயணங்களில் நொந்து டெய்யுணர்ந்திட்ட'

ஒரு சிலராலேயே இது சாலும். இதனாலேயே, வியாசர், 'சத்தியம் சத்தியம் என்று கதறி ஓய்ந்து போனேன்' என்றும் 'இனி, ஹரியின் கதையைச் சொல்லி மக்களைச் சீர்ப்படுத்தப் பார்க்கிறேன்', என்கும் கூறினார். இதனாலேயே நீதிகள் காண்பவர்களாக, மக்கள் மனதைக் கவரும் உரு அமைந்த இலக்கியங்களாக உருவெடுத்தன.

இலக்கியம் பயனுள்ள ஒரு மரம்; அது செடியாகவும் இருக்கலாம்; பெரிய விருட்சமாகவும் இருக்கலாம். அச்செடியிலிருந்தோ விருட்சத்திலிருந்தோ இனிமையுள்ள கனிவும் நோய்களைப் போக்கும் விதைகளும் நமக்குக் கிடைக்கவேண்டும். நோய்களைப் போக்கும் விதைகள் இலக்கியக் கருக்கள். அதனைப் பொதிந்திருக்கும் கனி இலக்கிய இன்பம். இவற்றைத் தரும் விருட்சம் காவிபம்.

பழந்தமிழர் இலக்கியப் பொருளை, அறம், பொருள், இன்பம் என வகுத்தனர். இவற்றை உணர்ந்த உயிர், உயிர்க்குணங்கள் என்பவற்றை பழந்தமிழர் வழியாகக் கொண்டனர். இறைமையையும்; உலகம், இயற்கைப்பொருள், செயற்கைப்பொருள் எனப்படும் போகப் பொருள்களையும் அதற்கு உபகரணங்களாகக் கொண்டனர். பழந்தமிழர் இலக்கியங்களைப் பார்த்தால் இவை புலனாகும். இந்நூல்களில் இறைமையின் மேம்பாட்டையும் அதன்பயனாய் உயிர் பெற்றபால் நன்மைகளையும் உயிருக்கு இருக்கவேண்டிய அன்பு, வீரம், கொடை முதலிய நற்பண்புகளையும் அரசியல் முதலியவற்றையும் இயற்கைப்பொருள்களின் உதவிகளையும் பல பட விரித்து, உயிர் இகத்துக் பரத்

தும் அடையற்பாஸனவற்றை விளக்கினர்.

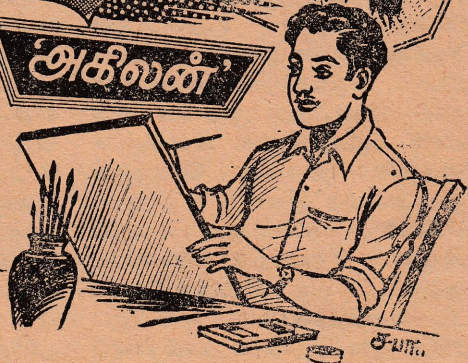
இலக்கியம் ஒரு பெரிய விருட்சமாயின் அறம் என்னும் உருவம் பெற்ற விதைகளுள் ஒன்றை மூலமாகக் கொண்டு முளைத்த விருட்சமாயின், அதன் உறுப்புக்கள் அனைத்தையும் கூறுவது காவியமாகலாம். விருட்சத்தின் உறுப்புக்களாகிய வேர், துய் முதலிய ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் அவ்விருட்சவிதையின் தன்மை பொருந்தியிருப்பதுபோல இலக்கியத்தின் ஒவ்வொரு கட்டிலும் அறப்பொருள் தேசனறிக் கொண்டு இருக்கும். ஒரு விருட்சத்தையும் படம் அமைக்கலாம். அவ்விருட்சத்தின் இலை, பூ, காய், கனி என்பவற்றையும் படமாக்கலாம். இவ்விரண்டும் தத்தம்மளவில் அழகம் கவர்ச்சியு முடையனவாயிருக்கும். விருட்சத்தின் படத்தில் இலை, பூ, காய், கனிகளின் பூரணத்தவம் இருக்குமேனும் அவற்றின் பூரண உருவத்தை இலகுவில் அறிந்து விட முடியாது. இதேபோல, இலை முதலியவற்றின் படத்தில் அவ்விருட்சத்தின் மூலத் தன்மையை இலகுவில் அறிந்துவிட முடியாது. இதுபோலத்தான் இலக்கியமும். ஒரு காவியத்தின் ஒரு தனி உயிர்ப்பண்பு காணப்படுமேனும் காவியப்பொருள் மிகுதியால் நுண்ணியதாயன்றிப் புலப்படாது, போகலாம்.

அறமூலங்களைப் பொருளாகக் கொண்ட இலக்கியங்களை பழந்தமிழர் செய்யுளிலமைத்து காவியமாகவும் தனிப்பாடலாகவும் தந்தனர். செய்யுளாகவும் அருகிப்போன இக்காலத்தில் காவியங்களினிடத்தை நாவல்களும், தனிப் பாடல்களி

விடத்தைச் சிறு கதைகளும் பெற்றிருக்கின்றன என்று கூறலாம். 'சுடர்த்தொடையு கேளைய' என்று பாடல், ஒரு சிறு கதையே எனல் வழுவாகாது.

இலக்கியம் மனித வாழ்வுக்கு வழிகாட்டியாதலால் மனித வாழ்வுக்குரிய உத்தம தத்துவங்களை இலக்கியம் பொருளாகக் கொள்ளவேண்டும். இதனால், மக்கள் வாழ்வுக்கும் சமயத்தக்கும் இலக்கியத்துக்கும் தொடர்பு உண்டு. இதனாலேயே, பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் சமயத்தோடு தொடர்பு கொண்டனவாய் எழுந்தன. காவியங்கள் சமயத்தையும் ஒழுக்கத்தையும் பூரணமாய்க் காட்டுமாயினும் தனிச் செய்யுள்களும் சமய ஒழுக்க நுணுக்கங்களைக் கூர்ந்து நோக்குங்கால் காணுமற்று அமைந்துள்ளமை தெரியவரும். இறைமை, உயிர்மை, தனா, கரண, புவன, போகங்கள் என்பனவும் இவற்றின் உப அங்கங்களும் இலக்கியப் பொருள்களாய் அமையலாம். இவற்றினின்று வழுவன இலக்கியப் பொருளாய் அமையுமெனல் பொருந்துவதன்று. மூலப்பெரும் பொருளிலிருந்து இலக்கியப் பொருள் எவ்வளவு தூரத்துக்குத் தள்ளிச் செல்லுகிறதோ இலக்கியத்தின் தரமும் அவ்வளவு தூரம் பின் தள்ளப்படும் எனல் பொருந்தும்". இக்கருத்துக் கொப்ப சில ஆண்டுகளின் முன்பண்டிதமணி அவர்கள் 'இலக்கியம்' என்னும் பொருளில் சிலப்பதிகாரத்தை ஆராய்ந்து அதன் ஸ்தானத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டது பலருக்கு ஞாபகமிருக்கலாம்.

சந்திப்பு

5. முள்ளும் மலரும்

ஒரு வாரம் ஆயிற்று. ஒவ்வொருநாளும் புவன முத்தையாவின் வீட்டிற்கு வந்துகொண்டிருந்தாள். ஆனால் ஒருநாள்கூட அவளை அங்கு சந்திக்க முடியவில்லை. அதிகாடியில் வீட்டை விட்டுப் புறப்படுகின்றான். இரவுபத்து மணிக்குமேல் ஆகிவிடுகிறதாம் வீடு திரும்புவதற்கு. இப்படியே தினந்தோறும் நடந்து கொண்டிருந்தது. இந்த ஏமாற்றத்தைப் புவனாவால் சகிக்க முடியவில்லை. சரஸ்வதியிடமும் திடீரென்று மாற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதை அவள் புரிந்துகொண்டாள்.

“என்ன சரஸ்வதி! இதற்கெல்லாம் என்ன அர்த்தம்? உன் அண்ணா உன்னிடம் ஏதும் சொன்னாரா? ஒருநாள்கூட அவரால் என்னைப் பார்க்காமல் இருக்க முடி

யாதே! உண்மையைச் சொல்ல மாட்டாயா?” என்று திரும்பத்திரும்பக் கேட்டாள்.

“எனக்கே புரியவில்லை புவனா! என்னிடங் கூடச் சரியாகப் பேசுவதில்லை. உன்னுடைய நன்மைக்குச் சொல்கிறேன்; நீ இவரை நம்புவதைவிட வேறு நல்ல இடத்தில் கல்யாணஞ் செய்து கொண்டுகொள்குமா?”

“என்ன!”

எனக்குத் தோன்றியதைச் சொன்னேன்”.

என்னை இங்கே வரவேண்டாம் என்கிறாயா? அவருக்கு என்னைப் பிடிக்கவில்லையா? சொல் சரஸ்வதி?” என்று அவளுடைய தோழைப் பிடித்து வேறியோடு குலுக்கினாள் புவனா.

சரஸ்வதி அதற்கு மேல் வாயைத் திறக்கவில்லை? வேறு புறம் திரும்பிப் புவனாவுக்குத் தெரியாமல் கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டாள். இரவு ஏழு மணிக்குமேல் ஆகிவிட்டதால் புவனா விடைபெற்றுக்கொண்டு தன் வீட்டிற்குப் புறப்பட்டாள். வாசற்படியை விட்டு இறங்கும் போது, வீட்டை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தான் முத்து. புவனா மேலே நகரவில்லை.

அறைக்குள்ளே அவன் சென்றவுடன் புவனாவும் கூடவே போனாள்.

“உட்கார் புவனா. எங்கே இந்த நேரத்தில் வந்தாய்? நேரமாக வில்லையா?”

புவனா அவனுடைய தோற்றத்தை வெறித்து நோக்கினாள். ஒரு வாரத்திற்குள், அவன் ஒரு வருஷம் கூடியரோகத்தில் அடிபட்டவன்போல் மாறிவிட்டான். அவனுடைய மேல் சட்டை அவனுக்குப் போரீதாயிருந்தது.

“நீங்கள் ஏன் இப்படி என்னை உயிரோடு வதைக்கிறீர்கள்? என்னை மறந்துவிட்டீர்களா நீங்கள்?”

அவன் பேசாமல் இருந்தான். அவனுடைய சட்டையைக் கழற்றி ‘ஸ்டாண்டில்’ மாட்டும்போது சட்டைப் பையிலிருந்து ஒரு கடிதம் விழுந்தது. அதை அவன் கவனிக்கவில்லை. அது கீழே

கிடந்தது. புவனா அதை உற்றுப் பார்த்தாள்.

“ஒரு நிமிஷம் இரு புவனா; இதோ வந்து விடுகிறேன்” என்று குழாயடிக்குச் சேன்றான் அவன். ஐந்து நிமிஷமாகியும் வரவில்லை.

அந்தக் கடிதம் முத்தையாவின் பள்ளிக்கூட விலாசத்திற்கு எழுதப்பட்டிருந்தது. கடிதத்தின் ஓரத்தில் அனுப்பியவர் பெயர் இருக்கமிடத்தில் ‘நளினி’ என்று காணப்பட்டது கடிதத்தை எடுத்துத் தபால் முத்திரையைப் பார்த்தாள். அதே ஊரிலிருந்து வந்திருந்தது. புவனாவின் கரம் நடுங்கியது. முத்தையா அதற்குள் வந்து விவோனோ? வந்தால் என்ன நினைப்பான்? என்பதை அவள் லட்சியம் செய்யவில்லை. கடிதத்தைப் பிரித்துப் படித்தாள். நேருசுகுலுங்கியது. கண்கள் இருண்டன. கடிதத்தைப் பத்திரமாக மடித்துத் தன்னுடைய ஜாக்கெட்டுக்குள் மறைத்துக்கொண்டாள். அந்தக் கடிதம் நேருபடித் துண்டாக மாறி அவளை சுட்டுக்கொண்டிருந்தது.

முத்தையா மெதுவாக உள்ளே நுழைந்தான். “என்ன புவனா, கோபமா? பள்ளிக்கூடத்தில் எனக்கு நிறைய வேலைகள். அதனால்தான் அதிக நேரமாகிவிடுகிறது” என்றான்.

“நான் வருகிறேன் என்று வேகமாக எழுந்தாள் புவனா.

இரு புவனா போகலாம் அதற்குள் அவசரமா?

“அவசரந்தான்; இதுவரையில் இருந்த புவனா சேததுப்போனாள் என்று கணைத்துக்கொள்ளுங்கள்! இனி இங்கு நான் வரமாட்டேன். உங்களுக்குச் சந்தோஷந்தானே?”

மறுகணம் புவனா வீட்டை விட்டு வேளியே சென்று தேருவில் மறைந்துகொண்டிருந்தாள். வாசற்புறம் வந்த முத்தையாவுக்கு அவள் போன இடம் தெரியவில்லை. அதற்குள் அவள் அடுத்த தேருத் திருப்பத்தில் திரும்பியிருப்பாள். அங்கிருந்து டாக்ஸியிலோ, பஸ்ஸிலோ அவள் வீடு செல்லலாம். அவள் கார் எடுத்துக்கொண்டு இங்கு வருவதில்லை.

முத்தையா நாற்காலியில் உட்கார்ந்தான். கண்ணாடியில் தன் முகத்தைப் பார்த்தான். கூடிவரம் செய்துகொள்ள மறந்துவிட்டதால் முகம் வீகாரமாக இருந்தது. கண்ணாடியைத் தள்ளிவிட்டு ஒரு நா்வலை எடுத்துப் படித்தான். படிப்பில் மனம் செல்லவில்லை. ஆனால் அதற்காக அவன் நா்வலை மூடிவிடாமல், பரிகைக்குப் படிக்கும் பள்ளி மாணவன்போல் கட்டாயப்படுத்திக் கதையை மூளைக்குட் செலுத்திக்கொண்டிருந்தான். அந்தக் கதையில் வரும் கதாநாயகனும் கதாநாயகியும் தங்கள் காதலுக்காக எத்தனையோ கஷ்டங்களை அநுபவித்தார்கள்.

புவனா டாக்ஸியிலிருந்து இறங்கிக் காம்பவுண்டுக்குள் நுழைந்தபோது இரவு எட்டரைமணி. அவளுடைய அப்பா வழக்கத்திற்கு விரோதமாக முன்பே

வீடுதிரும்பிவிட்டார். வேளிவாரந்தாவில் இருந்த அவர் ஒன்றும் பேசாமல் புவனாவின் முகத்தைப் பார்த்தார். பிறகு தம் கைக்கடி காரத்தை நோக்கினார். புவனா அதையொன்றும் கவனிக்காமல் உள்ளே விரைந்தாள். பிள்ளை வாளுக்குப் பக்கத்தில் அங்கு வந்திருந்த இளைஞன் கோபால் உட்கார்ந்திருந்தான்.

அன்றைக்கு இரவு அவள் சாப்பிடவில்லை. வீட்டிற்குள் நுழைந்தவள் நேரே தன் அறைக்குச் சென்று படுக்கையில் படுத்துக்கொண்டாள். ஜம்பருக்குள் இருந்த சடிதம் வேளியே வந்தது. பிரித்துப் பலமுறைகள் படித்தாள். அப்படிப் படிக்கும்போது தன்னுடைய அறைக்கதவு சரியாகத் தாழ்விடப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்துக்கொண்டாள்.

இரவு நேரம் பயங்கரமாக இருந்தது. தூக்கமே அவளுக்கு வரவில்லை. தலையணையும் படுக்கையும் கண்ணீரால் நனைந்துவிட்டன. வெகு நாழிகை புரண்டு புரண்டு படுத்துவிட்டு, இரவு இரண்டு மணிக்குத் திரும்பவும் விளக்கைப்போட்டு அந்தக் கடிதத்தைப் படித்தாள்.

அன்புள்ள முத்து அவர்களுக்கு,

இன்றைக்கு மத்தியானம் முன்று மணிக்கே உங்களை எதிர்பார்க்கிறேன். ஸ்டூடியோவில் காலை அரைமணி நேரந்தான் ஷூட்டிங் இருக்கும். ஆகையால் கட்டாயம் வீட்டிற்கு வந்துவிடுங்கள். நேரங்கழித்துவந்தால் அப்புறம் உங்களு

டன் பேசவே மாட்டேன்! தெரிந்ததா?

உங்களுடைய
நினைவு”.

அந்த ‘எக்ஸ்ட்ரா’ நடிக்கையின் வீட்டு விலாசம் கடிதத்திலேயே தெளிவாக இருந்தது. கடிதத்தை மடித்துத் தலையணைக்குக் கீழ் வைத்துவிட்டுப் புவனா தன் அறைக்குள்ளாகவே குறுக்கும் நெடுக்குமாக நடந்தாள். மூன்று மணி அடித்தது. அவளுக்கு மயக்கமாக இருந்தது. படுக்கையில் விழுந்து கண்களை மூடினாள். தூக்கம் வந்துவிட்டது.

மறுநாள் காலை அவள் வழக்கம்போல் எழுந்திருக்காததால் வீடே திமிலோகப்பட்டது. கதவைப் போட்டு அவள் தாய் உடைத்த சத்தம் சகிக்காமல் புவனா எட்டு மணிக்கு எழுந்து வந்தாள். அவள் எழுந்து வருவதைப் பார்க்க அறைக்குப் பக்கத்தில் அவளுடைய அப்பாவும, கோபாலனும் நின்றிருந்தார்கள்,

“என்ன அம்மா உடம்புக்கு?”
என்றார் பிள்ளை.

“ஒன்றும் இல்லையப்பா! கொஞ்சநேரம் அதிகமாய்த் தூங்கி விட்டால் இத்தனை ரகனையா?”
என்றாள் புவனா.

கோபாலன் இரந்தச் சமயத்தில் ஏதோ ஹூஸ்யமாகப் பேசினான். எல்லோரும் அதை ரசித்துச் சிரித்தார்கள். புவனா மட்டும் சிரிக்கவில்லை.

காலைக்காப்பிநடந்துகொண்

டிருந்தது. சிவகாமி அம்மாள் தானே தன் டெண்ணுக்குப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு பரிமாறினாள். பேச்சோடு பேச்சாய், “புவனா! நீ அந்தச் சரஸ்வதி வீட்டுக்குப் போவதை நிறுத்தமாட்டாயா?” என்று கேஞ்சுவதுபோல் கேட்டாள்.

நிறுத்தி விடுகிறேன் அம்மா; கட்டாயம் நிறுத்தி விடுகிறேன் என்றாள் புவனா.

சிவகாமி அம்மாளுக்குத் தன் காதுகளையே நம்ப முடியவில்லை. அன்போடு தன் மகளை அணைத்துக்கொண்டாள். எப்போதுமே எதிர்த்துப் பேசும் புவனா இன்று இவ்வளவு வினயமாகப் பதில் சொல்லியது அவளுக்கு மகிழ்வைத் தந்தது.

அன்றைக்குச் சாயங்காலம் வரை புவனாவுக்கு அந்தக் கடிதத்தின் நினைவாகவே இருந்தது. ஒரே குழப்பம். வெளி வராந்தாவில் நின்றுகொண்டு பூச்சேடிகளை வேறித்துப் பார்த்த வண்ணம் யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்தாள். வராந்தாவின் ஒரு ஓரத்தில் தரையில் சுப்பையா உட்கார்ந்திருந்தான் அவனுக்கு இப்போது அறுபது வயது. முப்பது வருஷங்களாக அந்த வீட்டில் வேலை பார்க்கிறான். புவனாவைத் தூக்கி வளர்த்தவன் அவன்தான்.

சுப்பையாவையே கூர்ந்து நோக்கிய புவனா, தனக்குள் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டாள். ஒரு காகிதத்தில் விலாசம் எழுதி, அவனை அழைத்து, இந்த விலா

சத்தில் யார் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துவா. வேறு யாருக்கும் இது தெரியக்கூடாது” என்றார். சுப்பையா உடனே புறப்பட்டான். வீட்டுக்குள்ளே நடக்கும் பல விஷயங்கள் அவனுக்குத் தெரியும். புவனுவின் காதலைப் பற்றிக்கூட அவன் அறிந்து கொண்டிருந்தான்.

“ஒரு மணி நேரம் ஆனவுடன் சுப்பையா திரும்பிவந்து, யாரோ சினிமாக்காரி இருக்கிறாளாம் அவ்வளவு நல்ல வீடு என்று தெரியவில்லை. யா யாரோ அங்கே வருவார்களாம்; போவார்களாம்” என்றார்.

புவனுவின் கண்கள் கலங்கின? குரலும் கலங்கியது. “நாளைக்குக் காலை நாம் அங்கே போக வேண்டும். நாம் போகும் விஷயம் யாருக்கும் தெரியக் கூடாது. இந்த விஷயத்தில் எனக்கு நீ உதவி செய்ய வேண்டும் சுப்பையா?” என்றார் புவனா.

“சரியம்மா” என்றான் அவன்.

மறுநாட் காலை இருவரும் புறப்பட்டார்கள். நளினியின் வீடு மிகவும் குறுகலான சந்துக்குள் இருந்தது. அங்கே அப்படி நடந்து செல்லும்போது, புவனுவின் உள்ளம் புரிய முடியாத உணர்ச்சிகளின் தொல்லை யால் நெந்து. கதவை ஐந்து நிமிஷம் பலமாகத் தட்டினார். யாரோ ஒரு கிழவி வந்து திறந்துவிட்டாள். சுப்பையா முதலில் நுழைந்தான். புவனுவின் கால்கள் பின்னிக்கொண்டன. தயக்கத்தை விட்டு உள்ளே போனார்.

சோபாவில் சாய்ந்து சினிமாப் பத்திரிகை படித்துக்கொண்டிருந்தாள் நளினி. உடம்பில் கிள்ளி எடுப்பதற்குச்சதை இல்லை, நிறைந்த செயற்கை அலங்காரங்களோடு காட்சி கொடுத்தாள் “வாருங்கள்” என்று பக்கத்து நாற்காலியைக் காட்டிவிட்டு “நீங்கள் யார்?” என்று கேட்பதுபோல் புவனுவை உற்றுப் பார்த்தாள்.

“நீங்கள் தானே நளினி? சினிமா நடிகை?”

“ஆமாம்.”

“நான் முத்தையாவின் தங்கை; உங்களைப் பார்ப்பதற்காக வந்திருக்கிறேன். அவர் அடிக்கடி இங்கு வருகிறார், வீட்டைக் கவனிப்பதே இல்லை.”

“எந்த முத்தையா? எனக்கு அப்படி ஒருவரையும் தெரியாதே!”

“டிராயிங் மாஸ்டர்—உங்களுக்கு அவரைத் தெரியும்”.

“ஊஹும்!”

“நீங்கள் கூட அவருக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறீர்கள்.”

சந்தேகத்தோடு நளினி புவனுவை மேலும் கீழும் நிரானமாகப் பார்த்தாள். கேலிச் சிரிப்பு அவள் உதட்டில் நெளிந்தது.

“இந்தக் கடிதம் நீங்கள் எழுதியதுதானே? இனி அவரைத் தெரியாதென்று சொல்ல மாட்டீர்களே!” கடிதத்தை நடுகையிடம் கொடுத்தாள் புவனா.

நளினி கடிதத்தைப் படித்தாள். முகத்தில் எவ்வித மாறுதல்

லும் ஏற்படவில்லை. “என் கடிதந் தான். இப்போது என்னை என்ன செய்பச் சொல்கிறீர்கள்.”

“அவர் வீட்டையே இப் போது கவனிப்பதில்லை. அவர் இங்கே வருவதை நீங்கள் நிறுத்த வேண்டும். உங்களால்தான் அது முடியும். நீங்கள் அதைச் செய்வீர்களா?”

‘முடியாது!’

“எனக்காகச் செய்யுங்கள். நான் அவருடைய தங்கை. நீங்களும் ஒரு பெண்தானே? அவரை இன்னொரு பெண் காதலிக்கிறாள். அவளுக்காகவும் கொஞ்சம் இரக்கம் காட்டுங்கள்.”

“காதல்! எனக்கு அதில் நம்பிக்கை இல்லை; அவருக்கும் நம்பிக்கை கிடையாது.”

“அவருக்கும் நம்பிக்கை கிடையாதா? போய்! நீங்கள் போய் சொல்கிறீர்கள்! அவரைக் கெடுத்துப் பாழ்படுத்தி விட்டீர்கள்!”

“அப்படியே இருக்கட்டும்! உங்களால் முடிந்தால் அவரைப் பத்திரமாய்ப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்!”

“இரண்டு பெண்களின் நன்மையை நீங்கள் நினைத்துப் பார்க்க மாட்டீர்களா?”

“அவர் நினைக்கவேண்டிய விஷயம் இது! புத்தி கெட்டுப் போய் எந்த நேரமும் இங்கிலீஷ்ப் போதை மருந்துகளை வாங்கிக் குடித்துவிட்டு உளறுகிறார் அவருக்கு என்னால் புத்தி சொல்ல

முடியாது; எனக்கு அந்த உத்தியோகமும் இல்லை”

புவனாவுக்குப் பக்கத்தில் நின்ற மரத் தூண் சாய்ந்து அவள் தலையை உடைத்துச் சதறியது போல் இருந்தது. புவனா பைத்தியக்காரி மாதிரி விழித்தாள். “போதை மருந்து வேறேயா!” என்று முணுமுணுத்தாள். மது விலககைக் கொண்டுவந்த அர சாங்கம் இந்த மாதிரி மருந்து கைகளையும் ஒழிக்கக் கூடாதா என்று அவளுக்குத் தோன்றியது.

“நளினி! உங்களுக்குவேண்டிய பணத்தை நான் தருகிறேன் அவரை எனக்குக் கொடுத்து விடுங்கள்!”

“அவர் என்காதலர்!” என்று பரிசாசமாய் நகைத்தாள் நடிகை!

“காதலர்! உங்களுக்கு இப்படிச் சொல்ல வேட்கமாக இல்லையா?”

“பேசியது போதும்; நீங்கள் போகலாம்! உங்கள் பணம் உங்களிடமே பத்திரமாய் இருக்கட்டும். நான் பிச்சைக்காரி அல்ல!”, என்று சொல்லி நளினிவேகமாய்த் தன் அறைக்கு எழுந்து சென்றாள்.

புவனாவுக்குச் சுய நினைவு அற்று விட்டது. சுப்பையா அவளைப் பத்திரமாய் வீடு கொண்டுவந்து சேர்த்தான். அவருடைய அறைக்குள்ளே அவளைக் கொண்டுவந்து விட்டு விட்டு, வீட்டு வேலைகளைத் கவனித்தான். அவனுக்குக்கூட அன்று, ஒரு வேலையும் சரியாக ஓடவில்லை.

6. சந்திப்பு

அன்றைக்குச் சாயந்தரப் பொழுது புவனாவுக்குச் சுறுசுறுப்பாக இருந்தது நாலரை மணிக்குப் பச்சைத் தண்ணீரில் இரண்டாவது முறையாகக் குளித்தாள். தன்னுடைய பீரோ முழுவதும் கலைத்துப் பார்த்துத் தனக்குப் பிடித்தமான சேலையையும் ரவிக்கையையும் தேர்ந்தெடுத்தாள். கண்ணாடி மேசைக்கு எதிரே உட்கார்ந்து மணிக் கணக்காய் அலங்காரத்தில் ஈடுபட்டாள். அவளுடைய தாய் சிவகாமி அம்மாளுக்குத் தன் பெண்ணின் போக்கு ஒரே புதிராக இருந்தது. அதை வெளியே காண்பித்துக் கொள்ளாமல் தானும் அவளுடைய அலங்காரத்துக்கு உடனிருந்து உதவி செய்தாள். தோட்டத்தில் மலர்ந்த முல்லையைச் சரமாகிப் புவனாவின் தலை நிறைய வைத்து விட்டாள்.

புவனா வெளியே கிளம்பும் சமயம் "எங்கே, புவனா புறப்படுகிறாய்? யாராவது சினேகிதி வீட்டுக்கா? சீக்கிரம் வந்துவிடுவாயல்லவா?" என்றாள் சிவகாமி.

"சினேகிதி வீட்டுக்குத்தான். சரஸ்வதி வீட்டுக்கு! சீக்கிரம் வந்து விடுகிறேன்".

சிவகாமி அம்மாள் தன் மகளை வியப்போடு விழித்துப் பார்த்தாள். 'அங்கு போவதை நிறுத்திவிடுவதாக நேற்றுத்தானே சொன்னாள்?' என்ற ஞாபகம் அவளுக்கு வந்தது. வியப்பு மாத்திரமில்லை; வேதனை யாகவும் இருந்தது அவளுக்கு.

வழக்கத்திற்கு மாறாக அன்று புவனா கார் எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டாள். கார் மெதுவாக

ஒவ்வொரு தெருவாகக் கடந்து சென்றது. அவளுக்குத் தன்னுடைய மனநிலையில் சந்தேகம் இருந்ததால், அதிக நிதானமாய்க் காரை ஓட்டினாள். அவசியமற்ற இடங்களிலெல்லாம் நிறுத்தி நிறுத்திச் சென்றாள். இடைவிடாது 'ஹார்ன்' அடித்தாள். தெரு விளக்குகள் ஏற்றிய சமயம் கார் முத்தையாவின் வீட்டுவாசலில் வந்து நின்றது.

வீட்டில் சரஸ்வதி இல்லை. புவனா வீட்டிற்குட் சென்று எல்லா அறைகளையும் பார்த்தாள். முத்தையாமட்டிலும் சாய்வு நாற்காலியில் உட்கார்ந்து நாவலைப் புரட்டிக்கொண்டிருந்தான்.

"சரஸ்வதி இல்லை யா?" என்று கேட்டுக்கொண்டே முத்தையாவின் அருகில் போய் நின்றாள் புவனா.

"வருவதற்கு நேரமாகும்; பள்ளிக்கூடத்தில் நாடகம் போடுகிறார்களாம்" என்றான் முத்தையா. இப்படிச் சொல்லிவிட்டு உணர்ச்சியற்ற முறையிலே புவனாவின் தோற்றத்தை ஏற இறங்கப் பார்த்தான். பார்த்துவிட்டுத் திரும்பவும் நாவலின் பக்கங்களைப் புரட்டினான்.

முத்தையாவின் தலை கலைந்து கிடந்தது. ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு கருங்கல் சிலைபோல் இருந்த அவன் தேகம் இப்போது எலும்பும் தோலுமாய்த் தோற்றியது. அவன் கண்கள் சிவப்பாக, ரத்தச் சிவப்பாக இருந்தன.

"முத்து!"

“ஆனால், உங்களை மட்டும் அவரால் ஒரு நிமிஷங்கூட மறக்க முடியவில்லை. அவருடைய கஷ்டத்தை உணர்ந்து என்னுடைய நட்புப் பிழை, சாகஸம், உண்மையான அன்பு எல்லாம் அவரிடம் காண்பித்தேன். உங்கள் காதல் முன்பு அத்தனையும் தோற்று விட்டன. அவருக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிடும்போலிருந்தது. அதற்காக நான்தான் அந்தப் போதை மருந்துகளை அவருக்குப் பழக்கம் செய்து வைத்தேன். அவர் என்னை மறுத்து விட்டார்; ஆனால் அந்த மருந்துகளை மறுக்கவில்லை.

“இப்போது அவரைத்தான் அவர் வீட்டில் போய்ப்பார்த்து வருகிறேன். படுக்கையில் படுத்து ஒரு வாரம் ஆகிறதாம். என்னால் அவருக்கு ஏற்பட்ட பழக்கம் அவர் உயிரையே குடித்து விடும் போல் இருக்கிறது. அவர் அங்கே சாகக் கிடக்கிறார்; நீங்கள் இங்கே இப்படி இருக்கிறீர்கள்! என்னை மன்னித்துவிடுங்கள்; எனக்குத் தெரியாமலே பெரும் பழிக்கு ஆளாகி விட்டேன். மன்னித்து விடுங்கள் புவன!”

“முத்து சாகக் கிடக்கிறார்!”

புவன தன் பலமனைத்தையும் சேர்த்துக்கொண்டு எழுந்தாள். அறைக்கு வெளியே நடந்து வந்தாள். இத்தனை பலம் அவளுக்கு எங்கிருந்து வந்ததோ தெரியவில்லை.

“டிவைரைக் கார் எடுக்கச் சொல்” என்றுள் சுப்பையாவிடம்.

திருஞானம் பிள்ளையும் சிவகாமி அம்மாளும் விவரம் அறிந்து புவன இருக்கும் இடத்திற்கு ஓடி

வந்தார்கள். “என்ன புவன இது!” என்று அவளுடைய தோளைப் பற்றிக்கொண்டாள் தாய்.

“நான் முத்தையாவைப் பார்க்கப்போகிறேன்! யாரும் தடை சொல்லாதீர்கள்!”

“பைத்தியமா உனக்கு என்னுள் சிவகாமி.

“ஆமாம். காதல் பைத்தியம்!”

“அங்கு போனால் இந்த வீட்டிற்குத் திரும்பி வரக்கூடாது!... தெரியுமா?” என்று துடித்தார் திருஞானம்.

“அப்படிச் சொல்லாதீர்கள்!” என்று சிவகாமி அவர் வாயைத் தன் கையால் மூடப் போனாள். அவர் அவளைக் கோபமாக ஒரு புறம் தள்ளிவிட்டார். அவருடைய பெரிய தேகம் படபட வென்று ஆடியது.

“ஆமாம்; திரும்பி வரக்கூடாது; நீ என் மகள் இல்லை!” என்றார் மீண்டும்.

பதில் ஒன்றும் சொல்லாமல் புவன காரில் போய் உட்கார்ந்தாள் டிவைரைத் தயக்கத்தோடு புவனவைப் பார்த்தான். “முத்தையா வீட்டிற்குப் போ!” என்று கூறினாள் அவள்.

முத்தையாவின் வீட்டிற்குக் கார் போயிற்று; முத்தையாவின் அறைக்குப் புவன போனாள். முத்தையா தரையில் ஒரு பாயில் படுத்திருந்தான், பக்கத்தில் சரஸ்வதி

உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தாள். இருவரும் புவனாவையே உற்றுப் பார்த்தார்கள். புவனாவா இது? அல்லது அவள் இறந்துபோய், அந்த ஆவி இந்த உருவில் வருகிறதா?

முத்தையாவின் நெஞ்சில் முத்தையா முதல் முதலாக வரைந்த புவனாவின் படம் கிடந்தது. படத்தையும் அவளையும் அவன் மாறி மாறிப் பார்த்தான். அவனால் வேறு ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. பேசக்கூட அவனுக்குச் சக்தி அற்றுவிட்டது.

“முத்து! நான் உங்கள் வீட்டிற்கே வந்துவிட்டேன் என்னை ஏமாற்றப் பார்த்தீர்களே? முடிந்ததா? நாம் இன்றைக்கே இப்போதே, கல்யாணம் செய்து கொள்ளலாம் முத்து. நம்முடைய கல்யாணத்திற்குச் சரஸ்வதி மட்டிலும் சாட்சி இருந்தால் போதும்...”

எலும்புக்கூடாக மாறியிருந்த முத்தையாவின் பரந்த மார்பில் புவனா தலையைச் சாய்த்துக் கொண்டாள். முத்தையாவின் கரங்கள் அவள் கழுத்தை வளைத்துக்கொண்டன. சரஸ்வதி அருகில் இருப்பதையும் மறந்து அவர்கள் அப்படியே சில நிமிஷம் கட்டுப்பட்டிருந்தார்கள்.

புவனாவின் தலையில் ஏதோ ஈரம் தோய்ந்து அவள் தலையை நனைத்தது. உயர்த்திப் பார்த்தாள். முத்தையாவின் வாயிலிருந்தும் முக்கிலிருந்தும் இரத்தம் வழிந்துகொண்டிருந்தது. அவன் கண்களைக் கடைசி முறையாக உருட்டி விழித்தான். விழித்த கண்கள் அப்படியே நின்று விட்டன.

அதற்குப் பிறகும் புவனா அவனுடைய அகன்ற மார்பிலிருந்து தன் தலையை எடுத்துக்கொள்ளச் சம்மதிக்கவில்லை. அரைமணி நேரம் சென்றது. சரஸ்வதி புவனாவைப் பலமுறை அழைத்துப் பார்த்தாள். பதில் இல்லை, மெதுவாக அவள் தலையை முத்துவின் மார்பிலிருந்து அகற்றினாள். அது அப்படியே ஒருபுறமாகச் சாய்ந்தது.

இருவரும் ஒன்றோடொருவர்; ஒரே படுக்கையில் கிடந்தார்கள், எழுந்திருக்கவே இல்லை.

திருஞானம் பிள்ளைவாள் தம்முடைய பணத்தைக் காப்பாற்றிக் கொண்டார்; குலப்பெருமையைக் காப்பாற்றிக் கொண்டார்; குலவிளக்கை மட்டிலும் காப்பாற்றவில்லை.

முற்றும்.

கலைச்செல்வி விற்பனையாளர்கள்

அ. இ. செபமேலை

நியூஸ் ஏஜன்ட்

1-ம் வட்டாரம்

முதூர்.

சந்திரலெட்சுமி ஸ்டோர்ஸ்

15, பிரதான வீதி.

மஸ்கெலியா.

இனி வரும்
ஒவ்வொரு இதழும்
தரம் மிகுந்த
படைப்புகளுடன்
மணக்கும் மாமலராக,
படிக்கத் தூண்டும்
இலக்கியப்
பொன்னேடாக,
பாதுகாக்க வேண்டிய
சிந்தனைக்
களஞ்சியமாக
வெளிவருகின்றது.
உங்கள் சந்தாவை
உடனே அனுப்புங்கள்.
அல்லது
உங்களுர்
விற்பனையாளர்களிடம்
சொல்லி வையுங்கள்.

“கலைச்செல்வி”

226, கோ. கோ. எஸ். வீதி
யாழ்ப்பாணம்

வேள்ளிப் பாதசரம்

சாலஞ்சேன்ற “இலங்கையர்கோன்” அவர்களின் தலை சிறந்த சிறுகதைகளுள் ஒன்று, விமர்சகர்களாலும் வாசகர்களாலும் கணிக்கப்படும் “வேள்ளிப்பாதசரம்” என்ற சிறுகதை பல ஆண்டுகட்கு முன்பு “ஈழகேசரி”யில் வெளியானது. சேன்ற மர்கழியில் நாம் தயாரித்த “கலைச்செல்வி — இலங்கையர்கோன் நினைவு மலர்”இல் இந்தக் கதையை மறுபிரசாரம் செய்தோம். தலைசிறந்த தமிழ் எழுத்தாளர்களின் மிகச்சிறந்த சிறுகதைகளை, சேன்னையிலிருந்து வெளியாகும் “உமா” மாத இதழில் விமர்சனம் செய்துவரும் திரு. சாலை இளந்திரையன் அவர்கள் இதே கதையை நல்ல முறையில் மாசி மாத “உமா”வில் விமர்சனம் செய்துள்ளார். நம் நாட்டில் தோன்றிய நல்ல சிறுகதைக் கலைஞர் ஒருவரின் உண்மையான திறமையை உணர்ந்து மதிப்புக் கொடுத்த தற்காக விமர்சகரையும் “உமா” ஆசிரியரையும் பாராட்டுகின்றோம். “கலைச்செல்வி”யில் வெளியாகும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் படைப்பு உடனே இந்திய எழுத்தாளர்களும் பத்திரிகை ஆசிரியர்களும் ஊன்றிப் படிக்கின்றீர்கள் என்பதறிந்து மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

— ஆசிரியர்

உடல் பருமனைக் குறைப்பேன்!

— சிவாஜியின் உறுதிமொழி.

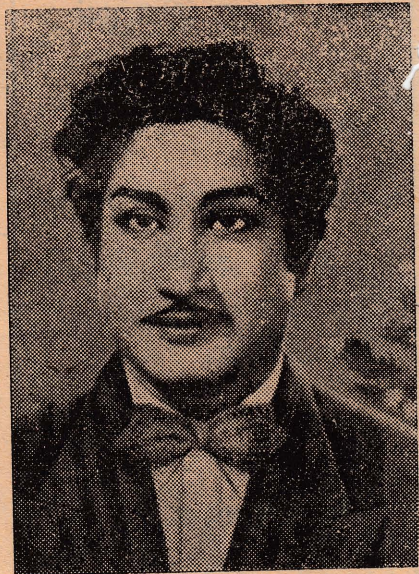
அமெரிக்க நாட்டின் அழைப்பை ஏற்று அங்கு நமது நடிகர் திலகம் சென்றிருப்பது நாமெல்லோரும் அறிந்ததே. அமெரிக்காவில் சில நாட்களைக் கழித்தபின் அவர் உலக சுற்றுப்பயணம்செய்து மூன்று மாதங்களாகித்தான் தாய்நாடு திரும்புவார்.

நமது மதிப்பிற்கரிய நடிகர் திலகம், உலகம் பேரற்றும் நடிக மன்னனின் உடல் சில நாட்களாகச் சற்றுப் பெருத்து வந்தது. அதைக் குறைக்க முயலும்படி ஆயிரக்கணக்கான ரசிகர்கள் அவருக்கு அன்புக் கட்டளை இட்டனர். அதற்காகக் கணைசன் எவ்வளவோ முயன்று பார்த்தார்; முடியவில்லை.

இப்போது தனது சுற்றுப் பயணம் முடித்துத் தான் வரும்போது எப்படியும் பருமனை குறைந்து வருவேன் என்று நடிகர் திலகம் தனது நண்பர்களிடம் கூறியுள்

பந்தாட்டமா? பாவையருடன் நடனமா?

மார்ச் பதினே ராம்தாள் சென்னை கார்ப்பரேஷன் “ஸ்ரேடியத்தில்” ஜெய்வி கணைசன் கோஷ்டிக்கும், ராஜ்கபூர் கோஷ்டிக்கு மிடையில் கிரிக்கெட் போட்டி நடைபெற்றது. வட இந்திய நடிகர்கள் நடிகையர்கள் பலரும் தென்னிந்திய நடிக நடிகையர்கள் பலரும் கலந்துகொண்ட இப்போட்டியைக் கணை வராளமரண ரசிகர்கள் குழுமியிருந்தனர். அவர்களை மகிழ்விப்பதற்காக நகைச்சுவை நடிகர்

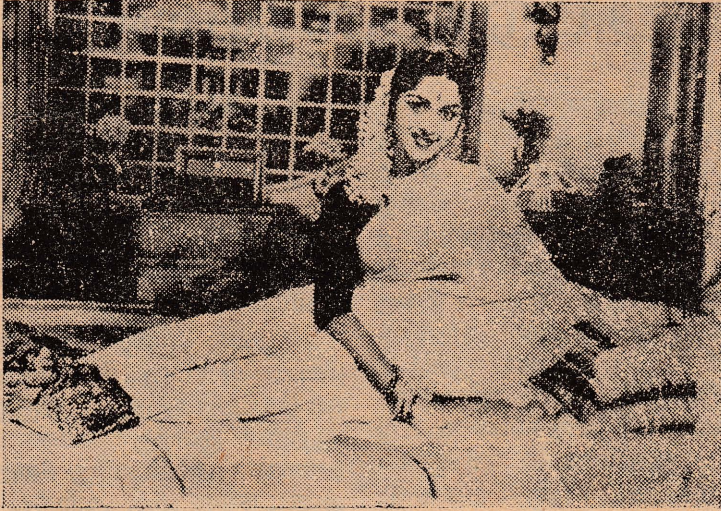

ளார். அவர் எண்ணம் ஈடேறி விட்டால் — அது நமது பாக்கியமே. அவ்வெண்ணம் ஈடேற ஈழத்து ரசிகர்களாகிய நாமும் வாழ்த்துவோமாக!

— சந்திரபாபு ஆடிஞர்

சந்திரபாபு பனசேஷ்டைகள் செய்தார். அவரும் வடஇந்திய நடிகர் ஜஸீவாக்கரும் பல அங்கசேஷ்டைகளையும், விதவிதமான நடைகளும் பயின்று பார்ப்போரை மகிழ்வித்தனர்.

சந்திரபாபு நடிகை ராஜசுலோசனாவுடனும், தேவி காவையுடனும் அணைத்து ஆடி மகிழ்வித்தார். நடிகை ஜமுனாவை இழுத்துக் கொண்டு மைதானத்தை வலம்வந்

தரீர். நடிக்க விஜயலட்சுமிக்கு கலர் பருக்கினார்.

ஆட்டத்தில் ஜெமினி கணேசன் கோஷ்டி வெற்றிபெற்றது. நடிசர் களில் ஜெமினி கணேஷ், தில்ப

குமார் மாருதி, சிவாஜி கணேசன் முதலியோர் நன்கு துருப்பெரித்து ஆடினர். நடிக்ககளில் ஜமுனா, நந்தா, ஷ்யாமா, சாவித்திரி ஆகியோர் நன்கு ஆடினர்.

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

1 முதன்முதலில் சிவாஜி கணேசன் சினிமாவுக்காகப் பேசிய வசனம் ('Success') 'சகஸஸ்' என்பது தான், 'பராசக்தி' படத்தில் தலையில் தொப்பியை மாட்டிக்கொண்டு குழையருகில் வந்த குணசேகரன் பைத்தியமாக நடிக்கத் தொடங்கி, 'சகஸஸ்' என்று சொல்லி தொப்பியைத் தூக்குகிறார்ல்லவா? அந்தக் கார்ட்சிதான் கணேசன் முதன்முதலில் பேசி, நடித்தகார்ட்சி.

அந்த வார்த்தை இன்றுவரை 'சகஸஸ்' கவே நின்று வருகிறது.

2 பத்மா பிலிம்சரின் மூன்றாவது தயாரிப்பான "வனர்பிறை" என்ற படத்தில் நடிசர் திலகம் ஊமையாக ஒரு நூதன பரத்தி

ரத்தில் நடித்து வருகிறார்.

3 பத்மினி பிக்சர்சரின் "பலே பாண்டியா!" படத்தில் சிவாஜி மூன்று வேடங்களிலும், எம். ஆர். ராதா இரட்டை வேடங்களிலும் நடிக்கின்றனர்.

4 மக்கள் திலகம் எம். ஜி. ஆரும், நடிசர் திலகம் சிவாஜியும் மிக நெருங்கிய தொடர்புடையவர்கள். அவர்களுக்கிடையில் எவ்வித பகையுணர்ச்சியும் இடையே து. அத்தெல்லாம் சில பத்திரிகையாளர்களின் கைங்கரியம்.

இச்செய்தியை எம். ஜி. ஆரே. சில தினங்களுக்கு முன்பாக, சிவாஜியைப் பாராட்டி நடிசர் சங்கம் வைத்த விருந்துபசாரத்தின்போது மிகவும் தெளிவாகக் கூறினார்.

கட்டுக் கதையல்ல!

இந்தியாவில் ஓரிஸ்ஸா ராஜ்யத்தில் மத்ய குண்டா என்று ஓர் இடம் இருக்கின்றது. அதை இப்போது மச்சண்ட என்று அழைக்கிறார்கள். இராமாயணத்தில் வரும் தண்டகாரணயம் இங்குதான் உள்ளது. இங்கு ஓடும் ஒரு நதியின் குறுக்கே அணை கட்டி மின்சார திட்டம் நிறுவியிருக்கிறார்கள் ஆந்திர-ஓரிஸ்ஸா ராஜ்யங்களின் கட்டு முயற்சி இந்தமச்சண்ட பிரஜக்ட். மச்சண்ட ஒரு மலைநாடு. இங்கே பல்வகைப்பட்ட மலைஜாதி ஜனங்கள் வசிக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒரு இனத்திற்கு பண்டாக்கள் என்று பெயர். இந்த பண்டாக்களின் கதை மிக விநியூபமானது.

இந்த பண்டாக்கள் மனித மாமிசம் சாப்பிடும் இயல்புடைய வர்கள். குடிபோதை மிகுந்து வெளியேறிய நேரத்தில் அவர்கள் இனத்திலேயே ஒருவரை ஒருவர் சாப்பிட்டுவிடுவதும் உண்டு. இவர்களுடைய மொழிக்கு வரிவடிவம் கிடையாது. சமீபகாலம் வரை வெளிமக்களுடன் எந்தவித பரிச்சயமும் இல்லாத இனம் இது.

அந்த இனத்தில் ஆண்கள் உடையணியினர்; ஆனால் பெண்கள் உடையே அணியமாட்டார்கள். இவர்களைப் பார்த்து யாரும் சிரிக்கக்கூடாது சிரித்தால் கொன்று விடுவார்கள். வெளியில் போகும்போது, முன்னால் ஓர் ஆண் வில் அம்பு ஏந்தி

நிற்க, பின்னால் ஒருவன் கட்டி தாங்க, இடையில் போவாள் இந்த இனப் பெண்.

பெண்கள் ஏன் உடையணிவதில்லை? என்று கேட்டால் இவர்கள் என்ன சொல்சிறர்கள் தெரியுமா

முன்பு சீதை வனவாசம் செய்ய இராமனுடன் காட்டிற்கு வந்திருந்தபோது ஒருமுறை ஆற்றில் குளித்துக்கொண்டிருந்தாளாம் அப்போது சீதையின் ஆடை நழுவி விழ, ஆற்றில் தண்ணீர் எடுக்கப் போயிருந்த இந்த இனப் பெண்கள் “கோல்” லென்று சிரித்துவிட்டார்களாம். இதனால் அவமானமடைந்து கோபமடைந்த சீதை “முண்டலண்டி, சூசு புண்டி” என்று சாபமிட்டாளாம். ‘என்னை அவமதிக்கக் காரணமாயிருந்த உடையை நீங்கள் அணிந்தால் உங்கள் இனம் பூண்டற்றுப் போய்விடும்’ என்பதுதான் இதன்பொருள்.

வெளித்தொடர்பேயில்லாமல் இருக்கும் இவர்களுக்கு, இராமனைப்பற்றியும் சீதையைப்பற்றியும் எப்படித் தெரியும்? ஆகவே, வன்வாசத்தின்போது இராமனும் சீதையும் இங்கு வந்திருக்கவேண்டும். அப்படியேன்றால் இராமாயணம் வெறும் கட்டுக்கதையல்ல, ஓரளவு அதில் உண்மைச் சம்பவங்கள் இருக்கின்றன என்றவரையிலாவது நாம் ஒப்புக்கொள்ளத்தானே வேண்டும்!

ஈழநாட்டினர்
ஆசையோடு
அருந்தும்
மால்டெட்
பால்

நான்விருய்வது நெஸ்டோமால்ட்

அதெனக்கு நன்மையை அளிக்கிறது!

கி. சி. சி.

தாவர

உரப்பசளைக்
கலவைகள்

அதிக விளைச்சலுக்கு
உத்தரவாதமளிக்கின்றது.

எமது உரப்பசளைக் கலவை
களின் உதவியால் பெருந்
தொகையான நல்ல
விளைச்சலைப் பெறுவதற்கு
நீங்கள் திடமாக
நம்பியிருக்கலாம்.

இலவச விளக்கப் பிரசுரத்திற்கு
தயவு செய்து எழுதுக:-

கொழும்பு
கொம்மேர்ஷியல்
கம்பனி லிமிட்டட்,

[பெரிய பிரித்தானியாவில்
இணைக்கப்பட்டது. அங்கத்தவர்
பொறுப்பு
வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது]

தபால்பெட்டி 33.
கொழும்பு.

